SEZIONE MAGLIABECHIANA

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Mss

Magl.

Classe

VIII

Codice

1420

Provenienza

Strozzi 4°, n° 316

N.° 316 D.° 14no

VIII

VAR

10

I

V

Saltatorum de Luciano

Orchesis natarit cū ipo amor cū primū minūsum
cōdidit rit, nā stellas corus errantiūq; it errātiū
cōphratio et numerosa cōmunitatio, et cōpositu ipse
armonia primigenq; saltationis argumta sint. Hinc
at letata missit i phrygia saltare coribantes. Unde
inprit Siturnij dentis enasit, Armata hac erat saltā-
tio, enses .x. mtrum ad chpros allidebant, et enthcon
quidam ac bellicosum saltabant, Cretes preterea
optimi erant saltatores nō solū priati, sed vigos. Unde
homer laudans metronum Orchestrij appellat: atq;
& eo etiā ab hostibz qui ipius tentatum numero statumq;
i bello minisset laudat. Verba homeri: μνησίον τάξασκεν
ὅς πώ ὀρχήσαιτο ἐώς ἐπίσσυτο ἔμμεν ἑταίρους.
Hinc tamē quotum eum reddidit quippi qui i orchestra
exercitatus emissa tela callide eludant. ut q; alij heroes
hoc ipo i signis tacent Neoptolemus Achilles filius i signi
heros forma adeo saltatione prestitit ut ab eo pirrichion
nomet. Hoc ergo saltatio multo arbitror magis Achilli
grata auditu fuit q; qđ de ipius forma prędicabat. Atq; hac
saltatio troiam ipam eruit. Hinc ad demonij a Castore
et pollute χαριδέτησις eum adiissent. Ideo est genus
saltationis qđ in ciuagl aus ſ Xanthiana doorbatme

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE 1883

omna cū musis agebant. / nil in ipo bello ad
hibitum et nūm ei⁹ clarū ē cēbasse pē dubis.
Utpota musar atq; numero duar omis superabat.
Ttaq; minus, ipos ēpti saltare q pugnare decebat.
nam cū pugillatu cōtenderent, saltationē dēsimbat
atq; i medio hibitu stabat acrimis et hastam pti
supplodens, alii i ordinem se se i nicem sequentes figuras
omis ad nūm i edentes ostendunt, nunc qdem bellicas
paulo post uero choreuticas qui bonesto et uenere
grati sint. Carmen nō qō dum saltat⁹ canitur i no-
minem Veneris et honor hūt, ut stetit et comisset
et saltent, atq; alter carminū duo quippe comitur
ipius saltationis cōtinet dispositionem. Ὀρχεῖσθαι
γὰρ ἔφασαν ἐν Δήλῳ Θησέα τὸν Ἀθηναῖον καὶ τοὺς
ἐκ Κρήτης ἀναιρεθέντας ἐκ τοῦ λαβυρίνθου. ἔστι δὲ
σχῆμα χορείας τοῦτο μιμούμενον τὰς ἐκείνου
στροφάς. ἐν ὀρθίοις τε καὶ καμπτοῖς καὶ ἀνακλωμένοις
τόποις. Similia faciunt q hormon. i. monile saltant. est. n.
hormos saltatio cōplexa et uirgini i eodem coro
quasi hormo similiū, et dicit qdam chorus cōplexū inuenisse
saltans et qui mox i bello fuit usurpatus. Virgo nō stet
modesta miluebat choream docens ut quasi qē modesta
atq; fortitudine sit mouile cōplexū et gymnopodie ap
eos similitudine saltatio est. Omitto quē homerus
de Ariadne in libro scripsit deq; choro quem ipi
dedalus fecit. et quos duos saltatores choridos ubi
appellat. καὶ κύβιστητῆρε καλεῖ. et rursum ubi

michipso dicit Κοῦρος Διὸς ἐρασμιστὴς ἐδίνεσεν.
quasi pulcherrimū nem ibi uictum ferent. pterea
aut nō mirū erat quidē saltatoib; cū essent molles
et fluctuat habitudines, utq; homer hoc nūcupes
administer fuit Vlyssem. Κοῦρος μαιμακήτης ἀνὴρ Ἐπειὸς
Modo deuoui. in troiadis adeo i usu fuit saltatio
gestatio ut ipos pugiles et pugnatores præcitharistes
eiocinios Vnde inscriptionis statuas, hoc mō
quas dicabant. τὸν ἀγωνιστὴν καὶ Φοῖβον
Θησέως ἀπόλλω. et rursus. ἀλκαμένους τὸν Δαίδαλον
ὁ δαίμων Θησεῖ καὶ μαίρᾳ. Hulli celebratas
fuisse fuit saltationi ap antiquos ut quas orpheus
mustus dicitur nā ut tradit orgia ob ppinquos
illud milgo notum qd pri mysteria reuelant. ἐξοσίδας
dicebat. Ἀπόλλωνος καὶ Μουσῶν qui optimi erant chori
et carmina qui his choris erant scripta hyporchemata
uocabant atq; his plenis erat lyra sub cuius sonitu
mimi solum adhibentes nō tm ut graci mimi obscenitates
sed grauis admissum solum saltationē eius approbant.
figuratis se ipos traxit atq; mutantes deq; chorum
hoc q faciūt et occidente sole. Ut æthiopes in bello
quidē saltationis oblitos sunt, neq; flagitum æthiops
emittens missi in sagittam capite demet nō capiti

utrum ꝑ pharetra ornandus illum radiatum sagittis
iussi primus saltet et nimirum ac compellat saltatorem
hostem. Idem sentiendum est de ptheo, quem dat ornamentis
mutatis id facium saltatores, ut fingunt egyptii
talis fortasse et empusa quem fingunt variis solita
formas demutare. Salij martis sacerdotes saltant
tomi. Bitinij dant precipue nuptijs et triumphis nobiles
ædes bastolis deo bellifero tractis a simone martij disci-
plinæ qui erat scriptor, esse primus saltatorem, q̃ bellicas
artes redolent. Vnde illi tribus a simone honor: ut deinde
corippus martis offerunt ritus duraret. Eiusmodi sunt barbari
ora in nra in sine gravissime tres saltatores. Corebus Curetes
Cyrenis Cretes dicta. Satiri ministri bacchi inter se
singulos a se nominant. hac arte barbari etrenos, idos,
hedoshi, tiaris dicit. Homerus optra pulcherrima q̃s
enumerans ὑδρου καὶ φιλολαΐδα καὶ μολπάδα καὶ ὀρχηστύν
solam hanc, ἀμύμονα appellavit. Et rursum alibi.
ἀμφιμέλπεσθαι ἔδοντε θεὸν ὡς τε μολπῆι ἔοικε ἄλλον
δ' ὀρχηστῆρα τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν. Vt mihi atque
deo homerus bellum nichil et pacem omnia dixisse
atque hac sola belli artibus opposuisse. Hesiodus q̃ que
musas vidit, primo loco ἀστὸ θερπικέραυνον ἰοδόκον
καὶ ἀταρτηφάτην ὀρχηστύν. καὶ βωμὸν ἐριαδνέον ἠρινόωντα
Socrates et plerique saltationem dissuadent. Idem ad hedos
libri nasci libet. atque a meretrix Aspasia nō erubescebat

bonum aliqd dicere, q̃ nes tū primū inperet tragedia et
comedia, saltatoribus nitebat. Ilium Enniolus erat
tragedia comedia cordax, tertia et sicinnida arti-
phine, qd si componat tragedie q̃ maiorem illius
forma, asperius ternus, statura enormis, embatis qbz
gradit, tumus, ꝑsona supra caput extensa, ore magno
et hiante, quasi spectatorē sit narraturus. Omitto
ꝑsternia et progastria gastridia apposita et arti-
ciosum crassitudine, ne nimia longitudo limitibus vel arguat.
Intus homo clamore se distrumpens, tertia remens lambos
et domet aut Andromache, aut Hecube est secunda ode
ne ignoret hercules enormis est. Persius et comicus rubro
quibus humor, coquios libros. At saltatio modestum hic
decentemq̃ figuram, pulcherrimam ꝑsonā, subacto animo
simulem. Hoc quidem tragici ore, sed complexo, mitos ac.
ꝑ se clamantes hic. Antiquus auct ejus et comodus et saltabat
nox quia mota ode docuerat. Metius nisi mihi se alios ꝑ ipse
fecisse. Hypothesis ipse dominus. qui sine arte venit, certum
saltatio nichil causa, qui maior grauior q̃ nisi nichil. q̃ de q̃
possit facile iudicari. quis urbs optima, italia celebris, quis
hoc q̃s sua certamina ornamenta adhibeat. multa de genere
saltationis scripsere singulaq̃s, nentorius tractibus. Florus ab
maxime Augusti tpibus, omitto Ci Deque in Sicilia ab pezas
ὀρχήσεις et plerique saltationes ac breuitate nostras multe
breue saltantibus. Plato, legibus quasdam hic laudat saltus
ne nullas asperat. Andros, nuptias, nuptias et, ogrius

figuras nec effemi[nat]os habeat. De hoc scribit Lucianus
tum subtili- que hoc saltator docuit. Musicen tres
Rhetoricen, Moralem, nam eis primum Rhetoricen ff
utrosq; affirmo. Picturā q̄s et plasticen, memoriā
et eius filias Polimniā propria hec oportet et secundū
Homerum calamita nosse oia que sint, que fuerint que
nec nentura trahunt. Est. n. mutatrix et explicatrix
ars. qd p de pericle Tucidides ait ad hoc q̄ sint nouos
τὸ τὸ δόκειν ἐν ἐρωτικῷ καὶ αὐτῷ. Sed ut primus nosse
historias omes a mundi p̄ncip̄io ad egyptiā cleopatram
atq; hoc loco omnis historiarū capita necesse Lucianus
ffec x omnia oportet ita plane effingi a saltatore ut
intelligant ut spectator possit nec petita oratiōe ex quo
οὐσίας καὶ μὴ λαλεῖν per signa dr. Arguebat saltatorē
Cinicus Demetrius rogatus ab opto saltatore sub tyranno
ut sibi saltaret extra et cantus atq; alias adesset. ut
nudi Veneris et martis adulteria, solem ephestum,
et Vulcanū claudū et in eis ambos Venerem martisq;
captos et circūstantes deos et erubescentē uenerem suspi-
cantem martem eta exclamauit demetrius. ἀπόλλω
φιλεῖσθαι ἔοικεν, ὦ ἄνδρες θεοί. αἰσχύνομαι δοῦλε
ὄντες ἀντὶ λαλεῖν. Barbarus exspectans ingens
tyo missus ad tyrum ut nudi saltatorem illum actu
euidentiae saltantē cū nō intelligeret quid accumbens
dixerit oia cum nō reddēs tyro offeret multa

4

Dixit mihi pro magno munere saltatorem. Rogauit
imperator eas ut barbaris imperet nimis alia lingua
loquentibus. Hic nutrit que nullum mouet, hypocrisis
et declamatoria accōmodata saltatori in nullis psonis
quas agit se accomodant. Barbarus aliis cū grecis
nudis psonis tot. n. erant parate saltatori totidemq;
ornate partes erant. Vnū nudus saltator quia
egebat cetera rogauit, ubi intellexit eundē omnes mutatū
hic dixit qd nisi ebrium corpus meum multas vias. Italī
saltatores pantomimi uocant et illa laus parti his
accōmodata. ἐὰν τοὺς νοῦν ἔχοντας ἔχειν τοὺς
σοφιστὰς ὁρᾶν. omisit autē affectus actusq; exprimit
eodem spectatoris et athomas ipsum et fugiens imo unus
est homo. Erat eius apparatus nimius, habena fistula
pedū plausus, Cymbali simitus histrionis uocalitas
canentium concordia. Corporis q̄s atq; animi mirifice uirtutes.
Lesbonax mitylenaeus saltatores omisso theatro spectatū
ibat atq; eos ἐκ θεάτρου ἐφίλει. appellabat timocratis ipsius pre-
ceptor cum saltatorem sua imitantem uidisset. οἷον λέγω
ἐφίλει δράσαντα αὐτὸν φίλον θέαν αὐδῶ αὐτὸν σοφόν.
Tres mimi partes, Ironiam, cinadum, appetitum, rationemq; altatur
exprimat. Socratis quidam, nostreus saltatorem dixit
pithagoreos esse. Motus, numerum, strophen, pedagogi
saltus, resupinationes, saltatoris agilitatem corpus praestat
Cum, methodia primus saltauit, egressus est primū

ut histriones saltant. nisi omnes eos homines uerunt eos
ἀσυμφυᾶς. ἐκπεφοβῆσθαι. Item cum magnus ludus
rapuerit innitentes. et menibus scalas admouere tentant
trasilii dixerunt menia scalis nō egere. pugnis saltatores
fortius saltare commi- rogem ut portas thymele
et marmora cruda clamauerunt ut egroto pugilem
φοβεῖσθαι ἀπὸ σκιομαχίας ἐὰν ἐξ ἐναντίας ὑποκρίνωνται.
sed et mercurij pollucis hercules. i palestra bonos por-
tenpia emissa sunt organica. i nuncq̃ saltationum
Herodotus fuit horum esse dicit. qui ocius q̃ qui animos obtinent.
utrūq; inest saltatui. pmonetq; mimos ut sapientes
tonos teneant. In Ionia barbara Satyrica saltatio cogi-
spectatores cum oblitos interesse saltationi: atq; reposit
primipes saltoni. hic ephebi Lucrii mitia saltatores
Delphini illudere rpm nostra hinc ernit, singuli. n. suis
uideri magnus. Quidam optimi saltatores dum suauem
supramodū imitantur. i semi pressus egit, nā et mutum la-
crauit cuiusdam qui ferreo calamento supplodebat et
e manu tibicinis rapta tibia Ulixem grauiter ita ut sus-
tradere. ita ut minus q̃ tenatus cū illo i semetipsi
rixati sint mutes lacrare. illi etiā Iouis deos consolans
stolidi mutilos se ab rpo flagellis gestarent. Vnde illi
mox ppinentia i morbū incidi rogantesq; alterum
ut aliū saltaret. subiecit hyperides: dicitq; ἄλλον τὸν
δεόμενον. ἐμὲ δὲ οὐκ ἄλλος χρεών. Agit saltatio

ad rpm pertinet homines animi mitia mercurij
ἢ ἀνδρῶν ὄρχησις. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς
ἢ τινὰ θέλοντα ὀρχήσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ὀρχήσεως.
Eustatius ἐφ ἵππων. illud Homeri i chpro arbitrio
οὐδὲ χορὸν ποιήσῃ ἐπὶ ἵππων ἀμφιγύοισι
τοῦ ἐναλίου ὅσον τε τόσι πυκάσσαι. ἀνὴρ ἐπὶ
δεύματος ἱππείου πηγὴ ὀλοκαρπὸς ἀρηρώς.
ἀνδράσι μὲν πίσυρσι τετραβόαις ἀμφιβάσας
ἁρπεκέως ταίνιάων ἀπὸ πασσάλου ἕλκεται εἴσω.
τῶν δ' αἰεὶ πεδίον δὲ ἕλον εἶσον οὐδὲ τέλεσθαι
ἕλον ἀνίπτω ἵππω στίβοιεν ἰόντες.
πὰρ δὲ καὶ ἁρμάτων πηγαὶ σεσάασιν ἕλον δὲ πυκάσσαι
ἕλον χρυσῷ ἐξηκριβωμένον ἠλακάτῃσιν
οἱ δ' ὅτε μὲν δρέξασθαι ἐπείγωσιν τάδε ἔργα
ῥηϊδίως ὀτρύνει ἕκαστος πρόσσω ἀγώνων
ἀζομένων περάσειν τὸν πρόσθε ἀέκοντα δίωγον
αἰνῶς δὲ δρέξασθαι ἐπὶ σφέας αἰγιόλοιον
πολλὸν δίμηκάς τε καὶ εὐρυμετώπους
τρηχείας δοιὼ δὲ μόθι σφέας πωλέονται
μωνυχίων ἑξαέθλους ἐπὶ μέσσων κατὰ μέσσον
Eustatius duo genera saltationis pueri et
bellica qui pernicem et cursum ostendunt
et mutum qui figuras hostium barbaras deosq; pugnis
utrāq; hoc multi ἀλλοῖς ἀ pueris primis grimes et armatis

nires / stamnia & mulieribus illi choros posse thesseos
& labirinto eruisse a Dedalo et restituisse Pausanias
saltationis genus tragicu nutt emmeliam simile & hinc
Dionisius que ad modu comica cordax satyrica sinnnis
appellabat qs igit emmelia qd sit tragica saltationes
ad tibia conbatur. Pausanias ps scribit xenissimum
esse genus emmeliae Vn ἀπὸ ξίφους ἐφ ὃ ἔξος saltat
barsen & Eustatio. Sunt duas dicit saltationes
nosse homines unu natura et sphaeram sphaeram husse
alexander carysius magis aristonem sphaeristes
saltatio pantomimi inuenta ab augusto a pylade et
bathyllo primo tractata et magalles cetera gramma-
tica inuentionis sphaeri nausicae alinoi tribuit hoc
Suidas. Pollux Et admirat prius emmeliam cordaca
et sicinida armatas duas saltationes pyrrichen et
hexeida a metasibus inuentibus dicta / erat et podismos /
erat et comos saltatio / et tetracomos sacra hercule et
bellona / et cinnastica i qua pugna et militia et hebron
et orchestra q sacra saltatio qua / et hyporchema et gallica Dionys
et cretinius hercule / et colabristus tracu / carum armata
et bacchius molles saltatio et mothon rusticu et nauticu
et gruis i qua multi saltabant / trice dispositi inuenta a
theseo que labirinti imitantes. Dipodia laconia gingras
et tybia dea hecateredes nubentes saltatio i qua matu
motus exercebatur kinnastris i qua saltus theclatissimate

mulieres i qua homines calce ferire oportebat et bibasis
laconia i qua pueri puellis sti certabant / ut pedibus
pugas obtingerent et enumerabant saltus pinnicides
qua saltabant sine supra tabulas sine tabulas gestantes
Cernoforos ipso hiena qua cornu dire gestarent Ionion
dicus simul saltabant / singulu i pso signu mythorum
agebant Morphasmos i pso ouis inanitu Scops qua
et Scopas i pso erat cercuforitis gestibus imitans nue
qua et stupor capit saltationib. Leo motiua saltatio
erant et laconica et ut Dionysias i pso solem
erant et satyri sub uersus saltantes hexymbi bacchi
Bacchides Dicu Bacyllica inuenta a bacillo ubi
mulieres apollini et Dicu saltabant et hypogeponis
i qua semus in baccis. gepones i pso subibant lignea
tegilla. pollucis nubibus inuh. Esthanethon ab
inuentore hibique. Tyrbasia detrimbera. Mimetici
qua agebant et pantomi i primu furonda. tragici
saltationis multe erant figure que nescient a pollucc
partes qs chori ab edi pollux nescientur. hec &
pollux. 11

Hinc possim intelligere illud Horatij agrestiu satyru
aut orcopa nouet. Hinc illud ap Suetonium et
comicu parturienti qua egerit uterq dies autor
Laurenti. Hinc illud ap Quintilianu Log. atop ut
Ciceronis i oratore qd cordax appellauit scrutorius
trochaicu ut nimis curiosum. Hinc illud Seneca

Hieronimo Lodoyco motte saltante batillo et chironomita nolente cultello. [illegible] gressu
apprimenta [illegible] ordinatas ut Boeth [illegible]

ἥριον διόνυσον ἔλθε [illegible] ὅλυμπον

[illegible] λάκων οὐ θέλει ἐν βατράχοις.

ὅτιον ὁ τοῦ σιλλάκου ὀφθαλμὸς πλέον

ὀφθαλμὸς παιδὸς βασιλικῆς μεθυστάδος

ταυλαρίῳ ζῶντι δοὺς ἀνὴρ φάρμακον ὀφθ

ἐκτύφλου σαυλὸς βάτραχον ἀμφὶ δέπνηον.

περὶ ῥητορικῆς scholi.

σωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὀφθαλμὸς λαβόντος τοῦ ὀφθαλμοῦ

τὸν βασιλέως παῖδα ὅτου αἰδῶ ἢ ὀφθαλμὸν σωκράτους τοῦ ἀθηναίου

ἀναπεῖσαι ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἐφ' ᾧ τῷ ὀφθαλμῷ αἰδῶ ὀφθαλμοῦ,

αἰδὼ ἀθηναίου ὀφθαλμὸν· ἢ δίκης τῷ ἀθηναίῳ ὅπως τοῦ

τόλμ:—

Cum abstronio nuperio vndecim, pueribusq; constitutum sportulis d[omi]ni
missionē q[uo]d ad[ue]rsus Annio nuda nutauit, nō sibi q[uo]d nuper
mutuarat seruauit. Dissimulat, sed nūc tyrrhena disciplina. Rectus
neglectū, expedita magis debilitas. Dolatus adsuetudinē nutat.
Insolitus vrodit. Oxy. s. c. [illegible] nouus legat addunt illis cōsilijs diuus
abstinendo [illegible] thurinius dixit:—

Nuptijs q[uo]d[ue] hominibus corpus quo corpus. Cum Darij mater Cum
Digestus cum plutone ipse:—

Dorsus Verbum q[uo]d domino annua obedit mulieb. Ita et Corpus Domestium
liberis q[uo]d adulterium qd cū Iulia patronus admisit, bonus nō q[uo]d dis
Dorlabium liberis q[uo]d Lucretia dum ut dicunt nulla bonos q[uo]d corpus
est. De Antij Restionis corpus dios (Scripta stadium q[uo]d Lucium sunt
omnibus, dum liberis. Dorsus q[uo]d Scipione abrogato dum natu corpus
Iulia adhibetur, et nulla prima q[uo]d ut nunc neapolis possessus (omnibus
Dorsus patruus q[uo]d duos optimo pollioni q[uo]d dicere. Dorsus q[uo]d obsessus
Cremato dum liberare. Dorsus q[uo]d Scipio Claudium dum, ne proprio tradere
omnibus, ne sit mox Thessalus Dor. Generis sui q[uo]d [illegible] dum mortis ne sit nauis
nubes bos proscriberet. Dorsus q.p. Scipione primus capitis primi primus
primus Tonstra dixerit [illegible]. Dor Seleuci sus q[uo]d dum sit vltus.
Dor Nicetho annuali nostri sus [illegible] q[uo]d nostrum Iphicli cōdidit
natum vltio, q[uo]d [illegible] scilicet vestimenti [illegible].
Dorsus q[uo]d bellum primo q[uo]d pugnauit. Ita adsuetus. Dor liberis post
transmissum Gladio. Dor nubes. xii. adsuetus de liberis corpus bello
seruili. Dor plenius Progressus. Dor nubes pro philosophum [illegible]
forte optimo. Dor Phidero pictor seruio (quo color Solonis
Dor Menippo Mopho amicis libros vedio cumulatos est. Assyrius
nocuit Hipparchus. Dor polo philosophi Hispania sus Ironis
sibi [illegible] Epicuri q[uo]d nos scribitis. Dor diogene Cynico quo Xeni
adsos amici (qui liberis nocent Grave. Dor Epicteto. qui Thrace. p[ro]. sat.

Φοίνικ. α — 1 — αά — 50

Γενοί — αά — 50 — αά — 92

ἀβρωνοσ βιόσ.: ἐστι των πολυτελων. ἁβρων ἡ φθορτικοις
ἐκεινης πλουσιος. ἡ ἀπο του ἁβρου. ἡ ἁβρωνιος
ἀβυδηνὸν ἐπιφωνημα.: διὰ τὸ τὸν ἀβυδηνὸν. ὁταν τινας των
πολιτων ἡ των ξενων ἐφιωσι. μεγα τι μερος. ἡ
τὸν στεφανον. τα παιδια τῆς φρυγιου φιλαυλου
σοφια των τε πεπαιδευμενων θορυβουσων. των τε
παιδων παιγνιοτων. εἰωθασι τὸν θεον.
ἀφ' οὗ ἀθηναι λεγεται τὸ στρομβεῖν. ὁταν ἀκαιρως
ἐπιφανεστερος τινος. ἀπολειπωσι.
ἀβυδος πολις.: ἐστι συνορα των Τρωικων ἡ διαζευξις διὰ τὸ
δοκειν συνορα εἶναι τὸν ἀβυδηνὸν ἡ
ἄβυδον φλυαρια.: ἐλεγε πολλα.
ἀγαθὴ ἡ μεγαλη μετρον. ὅτι των τα δεντρα λεγουσι. ἡ ἀκρωμια.
ἀγαθῶν τινος νεως οὐ καλον τὸ σημαινομενον.
ἀγαθων ἀγαθιδα. Τριπτολ. ἡ ὡραιοις ἐστι των πολλων
ἀγαθη. ἀφ' ἑαυτου. κωμικοις. ἡ ἀγαθη
θαλασσα ὅτι πληθους ἀγαθων ἡ πολιτου
εὐδαιμονι.
ἀγαθωνδος ἀνδρος ἡ μεγαλη ἡ σπλεκλωμενου. ἡ μη τεχναζοντος μητε
σιγα. αἰεν ἐνηφανου ἡ ἁπλους.
ἀγαθοι δρι δαιμονες ἀνδρες. ἐστι των φοβερων ἀγαν ἐλεουμενων.
τῶ αἰτιωνται = ἀποφωνουμεν. δηλοι τὸν ταφιλεμπορον
ἀγναπτοζατος βατος. ἀνος. ἐπι τοῦ σκληρου ἡ αὐθαδους τὸν βιον.
ἀγνοι δρυμοι παιδες. ὡσ παιδευεται θρεπτανα γε τεθνηκε ἀφ' ὧν των
φιλτατων. ὅτι των παιδων αντι των ἀβατα γενομενων.
ἁγνοτερον πυθαγορειον. ἐστι των ἁγνως βεβιωκοτων. παρ' οσον εν θαλαττη διὰ
παντὸς ἐστι τὸ πυθαγορειον.
ἀγρωστις διὰ φαυλων πλοων μαντευη.
ἀγρυπνητων. ἐστι των παροιμιων ἡ τοιουτων ἀπων. ὁιτοι δεν ἐφεσω ποιων
ὑπο ἐθους ὑγραινω ὁμφαγος πληγενοντος. ὑπο ἀσωτιδων
πεδαις τῶ μὴ δεινα ποιησαι.

ἀΐσονοι ἑορτῶ οἱ πλεῖστοι· σημαίνει τοὺς ἀδελφοὺς πλεῖστους·
ἀΐσω· οὐδέτερον σπάνιον. εἰσὶ τῶν μεγάλων ὀνομάτων ἐστὶ παῦρος·
ἀΐσων· ἀφθονίαν σημαίνει. εἰσὶ τῶν φυσικῶν χαρισμάτων. ἢ εἰσὶ τῶν κατὰ
τροπὴν τοῦ χρόνου τῶν ἀφθονιζόντων·
ἀΐρι μελίτης· εἰσὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν ἢ ὀκνηρῶν·
ἀϊρίακτε φρασπιώτιδι τάξιτο·
ἀπροόπτως = ἀϊρίπτως ἢ ἀγχι ἔλαι·
ἀμβροῦν πονεῖ· εἰσὶ τῶν λιποῦσι ἢ εἰσπίπτουσι ὥστινι οὐδὲν ἔργον πρόσεστι
παθεῖν·
ἀμφίπονον καὶ παλαφόνιε χάρτορος· ὅτι μὲν δὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καὶ παλαφόνιε·
ἀδεῖν μελέων δῶκε δὲ τέρπεσθαι ἐρικώδεα· διότι πολυλαλον ἐστὶ τὸ
ἄδω ζῷον·
ὥστε δὲ δῆλον πλεῖον· εἰσὶ τοῦ ἀφανοῦς ἢ φιλοδώρου·
ἀδμήτου μέρος ἢ ἁρμοδίου· εἰσὶ τῶν βαλίων ἢ εὐπόλων· τοιαῦτα
γὰρ ἢ γαῖα σπαλίς λεγομένη·
ἀδωνίδος πῆσαι· εἰς θριδακίνην ἢ μάραθρον ἔπος πατεσσάμενον εἰ ὀσφραίνοιο·
βούλεται δὲ εἰσὶ τῶν εὐπορίαν ἢ πονηρῶν, τὴν θρόμμα
ἢ ἐπὶ ἀδωνίδος πῆσαι· εἰσὶ τῶν ἀώρων ἢ ὀλιγοχρονίων ἢ μὴ θρεπτικῶν·
ἀδὺ τῶν σωμάτων τοῦ βίου πρὸς ἀπόλαυσιν· εἰσὶ τῶν γλιοχρόων ἢ μὴ
ἀδέσποτα νέμεσσε· πρὸ τύχης·
ἢ ὀνείδιστα ἀσοδέσποτα· ἀδέσποτον αὐτῶν·
νέμεσσε τιμωρὸς ὑβριστὴς ἢ ἀλαζόνων ἀνδρῶν
ἡνιόχοιο· ἀδέσποτα, οἷα νέμεσσε, ἀτὼ ἀδέσποτ,
εἰσὶ τῶν θρόνων μὲν εὐδαιμονικῶν, ὑφὸν δὲ,
ἀτυχῶν, μόνος ἀνάγκην ἔχοντες ἀπόλεσε ἀδέσποτον σταθ·
πῶν ἀναρρίπτει ἐσθλῶν τοιούτων· ξενοφῶν·
ἀερσιδίαι εἰσὶ τῶν ἀδωνάτων
ἀερὶ ἱσταμένῃ ἀνδάνει· εἰσὶ τῶν ἐπιφρόνων ἀνδάνει τινάς, ἃ εἰσὶ
φαῆ μᾶλλον ἐμοὶ νῦν·

χερνήπαν δῶρα μαιεύσομαι· εἰσὶ τῶν τίμων φονικῶν τοὺς
μείζονος θρόνου ἁμαρτάνειν· καὶ
χερὸ = ἢ ὡὰ τοῦ χέτου ἀφανίζειν κεῖνα δῶρα·
εἰ νεφέλαιος· εἰσὶ τῶν δυναλώτων· παρόσσυνε ἄκρο
ἀετοῦ γῆρ· ἀνεφέλαιος οὐκ ἀλίσιμος)
κορυδοκνιστὸς· παρόσον ἢ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀμύνων
ἐφ' ἑαυτὸ ὄρνιθος·
ἢ ἀμαιὰ τὴν ἀξίαν μετῆλθεν· ἢ πέμπτη τῶν πόλεων· εἰσὶ τῶν
πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων·

ἀϊδὲς ἢ εὖ πάσχοντας οἱ δισσοὶ κύβοι·· εἰσὶ τῶν ἀξίων ἢ δοσοῦχα εὖ
ἀξίως τὰ ἀϊδῆ ἐξ ἁπάντων οἱ δισσοὶ κύβοι··
δαιμονιώτερον· οἱ δὲ, εἰσὶ τῶν ἀϊδῶν τιμωρουμένων·
ἀϊδιαγωγὸν εὐπενίᾳ πολυόσιον·· εἰσὶ τῶν εὐεπιδότων μὲν ἀϊδιαγωγὸν
ἀσαλεύτως τῶν δυνῶν· φιλοῦσι δὲ τὸ ἄγαν ἀφιέντων·
ἀΐδιος εὐκυδώνου· εἰσὶ τῶν φιλοξένων ἢ σφόδρα ὑποδεκτικῶν

ἀΐδιος ἀ βρεφολοῦσσος ἀΐδιος ἀΐδιος· ἀνωσώνιος ὁ σοιπτὸς·
τῶν
δύο μὲν οὖν λύκοιν, οὐρὰς τῶν ὠτῶν κρατεῖν· δῶρον δὲ ἢ
πολυετὴς τῶν ὠτῶν αἰγὸς δῶρα· πολυταρχοῦσι τὸ
δὲ πολιηχὼν σφαγμάτων·

ἀΐδος πῶν· εἰσὶ τῶν ἀφανῶν·
ἀϊδνὰ φρὶξ ἀλωπέκων· εἰσὶ τῶν κακῶν σημείων· τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ ἵππου διὰ
μικρὰν ὁμοιότητα· τὸ δὲ ἀϊδὲς διὰ τὴν ἀφανῆ τῆς ἀλωπέκου τὴν ἀϊδνὰ
συμβαίνει·
ἀϊδνὰν δυσβουλίαν· ἴσως δὲ καὶ γυμνὸν φρόνημα. τοιοῦτον ἐστὶ πολυγνώμων
ἀνθρώπου· ἐξ οὗ πάντων ἐστὶν οὐδὲν μανθάνειν· ἐμπόδιον· εἰς τὸν ἀντυχόντων
ἢ πάσχω βουλήν· ἀμηχανία ἐπιπόνοις· καὶ φαίνεται δυσβουλίαν
τοῦτο τὸ δοκεῖν εἰδέναι πάντα μηδὲν ἀπεῖναι· ἔλεγχος ὀξυμαρτησίας, εἰσὶ τὸ βέλτιστον βουλεύειν·

ἀμλεκμὴ βίον. ἐπὶ ζωὴν βανίτα βίω ζεσμή· οἱ δὲ, ἐπὶ ζωὴν σὺ ἀτιγμπερ βιούτων. δίον πατὶ θγιασμὴ ἀπὸ ζωφ ε βίμον. μὴ ἀμλεσμὴ βιόν ἐπὶ ζωὴν ἀνάφρονι ζωὴν βάτ' ἰδίων ὄντων. ἀμὴ δὲ σθρωπὸν ζῆν· ζῆ δ' ἀπαρθοῦσι. βοῦπο δὲ, ὑπομπόνην τ' ζωῦ βγ' μεγαβολὴν ἀγρὸ μὴ ἀπαρθωδ ἀζῆ ὄντ, ἐστὶν ἐπιμελὴ πὸ ζῆν ἀπερμὴ γενέσθαι. ὁ δὲ νεκρὸς ζωὴν ὕστερον μεγαβολῶν ἐπιμελῆ ῥηθῆν τὸ ἀμλεσμὴ βιόν:-

ἀμὴν μὲν ὀξαντπούμεν ἀδιάφθορά. ἐπὶ ζωὴν τὸν ἀλλὸν ζῶν ἄμνον.

ἄμνον δ' ζῶν βαγάνιζε. ἐπὶ ζωὴν εὐσεβεῖν ἀτοῦτο τὶ. ἢ σὺ ζωὴν αὐζωὴν ἀὶ βα σανθοῦμ. μὴ ἐπὶ ζῆν ἀπερμὴ. ἀμεσθγιὸν ἐπὶ τῶν δυσμερῶν μὲν μὴ ἀπὸ δῶν ἐαυτὸν. ἐπὶ ζῆν δὲ ἐνεργὸν ἀμιὲν ἀλιγμὸ, νοῶ οἱ σω μιβμερίζειν πὸ δῶν ἐαυτῶν ἀλιγμὸ, νοῶ οἱ σω φυμὴ. ὁμοία ἐστὶ τῶν ῥεζθαὶ δὲ ζῶν πάτιον εἶναι:-

ἀμοζαὶ ζ, ἀμο πορμὸν φθερὰ ἐπὶ ζωὴν αἰὼν χ' συμφορνοῦ.

ἄμορ βιοῦ. ἀμὴ δαίζα. ἐπὶ ζωὴν φο ἀμὲν ἀνοῦν βίοι μεβαβαμοί:

ἄμορ οὖ ζορ ἠρεμαῖν. ἐπὶ ζωὴν βία τ' ἐρατῶν. δῶ ἐπὶ θμοῦ ἐλεῖθαι τὸ ἀβδόν. ἢ τῶ ζωὴν ἴδμὲν δαπτῶν ἠρεμαῖ ἢ τῶ τῶν ἀμμὲν ὧν διὰ ζωὴν σαγαιστῆ.

ἀμοτὸ μπζμὴ σεῖ ἠμέρα, ἀμοτὸ μάτηρ. ἐπὶ ζωὴν τοτὸ μὲν εὐσεβεῖν, τοτὸ δὲ δυσσεβεῖν:-

ἀμοζια βάμο. ἐπὶ ζωὴν σὺ ζῶ πῦβεῖν διαμαρτίαν.

ἀμόζιοι ἀμαῖ δεῖρο. ἐπὶ ζωὴν ζωὴ ἀμόζια παρθενμὴ:-

ἀμ' διὰ τὸν σὺ ζῶ τοδὲ τὸ τὴν μερὰν ἀμαρτίαν. ἐπὶ ζωὴν ὕστερ ἀμὲν ἀὶ ὁ φθόνον τὸν μερὶ, ἐ φόνος ἀὶ ζωὴν τὸ βίμον οἱ μαθηταρχμοί..

ἀμὸ βεμὸν τὸν τοῦ μαθητοῦ χθόν.

ἀμὸ γῆπῶν τὸν ἀπὸ τοῦ σωμ. μὴ ἄσαξ ἀμοσὸν ἀσοσμόν:-

ἀμὸ γῆαῖ οὐνο φοντὸν δῆμεθος, λῆβ δὲ τὸ φορμαῖον. ἀλωὸν ἀνδλάσοδον. ἐπὶ ζωὴν χθὸν βίον ἀξίων. ἢ ὑπὸ ἀμὸν ἐωνμὸ. ἀμοσὸν χ' δωροδοκῆται. ἐπὶ ζωὴν μὲ χθ φοδίσεις σὺ θμοῦ δῶρον. ἀμοσὸν τὸ βοῦ ἐλαυνῖ. ἐπὶ τῶν μὲν μαθ' βίον ἀπὸ βανὸν ζωὴν. ἄμως ἀδτο. ἐπὶ ζωὴν μάτιν σὺ ζωὴν

ἀμὸ ἀναῖοῦ ὕδωρ. ἐπὶ ζωὴν μάτιν σὺ ζωὴν. μετὰ ἐγῆβεν δὲ ἀπὸ ζωὴν αὐζωὴν δῆαπῆρ ἄβον ὕδωρ λαβόν:-

ἀλὸ διασπμὸν, ὃν αὐτῶν χθὸν. ἐπὶ ζωὴν θάσιον, μὲ φορικὸν ἀπὸ τῶν περάμων ἢ ζωὴν ὃν χ. ὅσον ἀλεσ βάμονται ὕστερ μὲ ὀξίσαθη μὲ δὲ ὀξίζειν ἐμμερὸν. ἐπὶ δὲ τὴν ἀπὸ μὲν ὡσὲρ σὺ θάφονοῦ ζωὴν, ἢ ἀπὸ ῥεῖν ἐμὲν ἀὶ ὁ μεμπτῶν. χθὸν ὀπὸ ζωὴν ἀνῆβεσσ βορμπῆ:-

ἀμοὶ καῖον. ἀμοὶ ὠνανῆρ. ἐπὶ ζωὴν σὺ ἐλπίδα πληρονομοῦν.

ἄμοιν μὲ πλοῦτον, ἀμοισδὲ, τέμφοι. ἐσφόσον ὃ μὲν κάλοι, οἱ δὲ φοροὶ ἄμμα, ἐπὶ ζωὴν σπολιωνῆ ζῶσους. ἀπὸ ζωὴν σὺ κασιῶ, σπλουσιῶζον οἱ φυγῶν τὴν, ἄμμοτα ἐπλαμον, δομονὸ, ἐπὶ δμοῖο σὺ ἀσθονίβν.

ἀμα δίδον μὴ λάμβανε. ἐπὶ τῶν ἀτιμον. μὴ ἀσίζων:-

ἀνίδρωτος. ἀμόρτον. ἐσὶ τῶν τοιχῶν ἢ ὀξέος ἀνώσεως.

ἀντλοῦ ἄμαγμα. ἐσὶ τῶν σανοκομίᾳ διαφθορᾶς. οἱονεὶ ἀντλοῦ βάθρον

ἄμαγμα δὲ, ὃ κρᾶσις.

ἀμέλητος ἢ τόθυνσις ἢ ῥοῦς. ἐσὶ τῶν ἐνεργούντων ἢ τοῦ ἐσπαλμα-

νομένου.

ἀμαθὴς ὄφις πολύσπορος πλατύπους. γένος τῶν ἀσπαλάκων. ἐσὶ

τῶν ἰλυωδῶν

ἀμαθέσμιον σῶμα ἐσὶ ἢ σαφέσμιον. Ἀριστοφάνης.

ἀμαθόεν μέρος. ἐσὶ τῶν ἀφορον ζωντων ἢ εὐθηνούντων ἢ ἀνθρώπων.

ἄμαξα τὸν βοῶν ἕλκει.

ἄμαρ ἀσπόρων. οἱ δὲ σπερμολόγοι φασὶν ἀσπόρων. ἐσὶ τῶν ἄμα τοῦ-

ἄμα δὲ τῶν αἰτούμενον ἐμὸν ἀπηνούμενον. ἐσὶ δὲ ἄμα τοῦτο-

ἢ ἀμαιὰ τῶν ἀζηνῶν μετιόντων. ἐσὶ τῶν τολυβόντων ζητούντων ζῆσαι.

ἀμαῖ τὸ ἀδημονῆσαι. ἀζηνῶν ἢ νοσ.

ματαιότητα ἤγουν. ἐσὶ τῶν χαμαιτῶν ἢ ὠδὲ ἀξίων.

ἀμεζὶ μᾶζαν ἔδουσιν. χωρὶς μέζου.

ἄμιν μεζὸν. ἐσὶ τῶν ἀδιῶν ἢ ἀνανδρων.

ἀμνοὶ τὸ ζῶσον αὐτὸ ἐνυθρὸν.

τὸ αἰγοζίουν ἀμελγ σαίνων.

μὴ δάπανδα ἀμελξ τοὺς ἀγαθούς.

ἄμπρις μαίνεται. ἐσὶ τῶν ζῶντ ἢ πλοῦτῳ. λιμῷ δαπανᾶται ἀζηνίᾳ ἢ

δυσπλοίαν γρῆται, πρὸ ἀπορεῖ τὸ ζῆν ἢ ἀπορεῖ γίνεται τὸ ἔσοπτ διὸ τὴν-

πονηρεύεται. ἐπὶ ἐμπορίᾳ ἀπαθρᾶ νεμηθῆναι ἐμὲ ἢ μὴ γένηται, ἐπ

ῥηγνύτερον τὸν πλοῦν ἢ μὴ γένηται ἐπὶ

ῥηγνύτερον τὸν πλοῦν: πρὸς λιβὸν τὸν ἄνεμον ad vim ἀγωγιμαίου γενέσ-

θαι τὸν πλοῦν ἢ μὴ γένηται: πρὸς νότον, ἢ πρὸς νοτίαν: ἢ τὸν πρὸς

τὸ ἀπηλιώτην ζέφυρον γενέσθαι: ἢ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν, μεσημβρίας

ἢ λίβας:

ἀμέρι δωροῦνται, ἀμέμφως. Ἰων Λιβυσσῃ.

μέρι τῶν ἀμφοτέρων. ὡς δυνατὸν ἐστὶ τῶν ἀπὸ πεπλεγμένων.

ἀμφὶ τοδοὶν ἢ ταύτῃ αὐτῇ.

ἀνάγκη ὠδὲ θεοὶ μείζονι

ἀν μὲ ταφῇ κρύα, ταχέως σαφῆς ἔσῃ

κυνὸς τὸν ἀναγμόν. ἢ ἀνδρὸς ὃ ζῶν μένων, δυσωδέσ-

ἀναδρομὴ τίνοιτο πόνου φαμολίδης.

ἀνάπλοος τοῦ ὁμόνου ὕδωρ πίασιν. ἐσὶ τῶν ἀνάντων

ὕδωρ μόνῳ.

ἀνὰ σοὶ ταῦτα λέσφω. ἐσὶ τῶν ὠδῶν μετὰ τὸ πρὸ πάντων

ἀνεκτῷ, ἐν μέσῃ φορᾷ ζῆν βουλ. ἐσὶ δὲν τὸ ἄστυν θεῶν.

ἔργον. ὠδῆς ἢ χωρὶς τῷ δυσπλοτοῦσι. ἐσ-

τιθεὶς τὸ ζῶν ἢ τὰ σπεύη.

ἀνδιαίτα χαρακτῆρ. ἐσὶ τῶν ἀδιῶν.

ἀνδρὶ λυδῷ σκαιμαξικῷ. ὃ δὲ ὀξυδερκὴς ἐσθίων. ἐσὶ ζῶν παπᾶ

ἑαυτοῦ βδεσμῶν.

ἀνδρὶ σπυνδὶ πιθοῦν ἀσθενῆ ἔχον. ἐσὶ τῶν ὀξ ἀναπνοῦσι ζῶν.

ἀνδρὸς χέρνιβον. ἀσαφὲς τὸ σημαινόμενον. ἀπὸ μέρους ἐσὶ τῶν μεθυσκο-

μένων. σαφέσμιον ὅλον τὸ σῶμα ἀδιῶν.

ἀνδλιὸν χέρσον, αἱ γνάθοι βαστῆρι αὖ, ἐσὶ Ζοδ τὸ σὸν χόμβρον σολλὰ
εἰδοῦ τ :-
ἀνδλὸν χέρσον Ζον μεσοκάσσον ὄρος, ἐσὶ Ζοδ τὸν εἶνα
μὴ χρησίμων :-
ἀνδλὸ ναπὸν σλαύσον εἰν σοδὸν φίλοι :
ἀνδλόντος ὄνος. ἐσὶ Ζοδ σορμεγάδη ἢ γνωδὰ σύμασλα ἔχον τ.
χειβὶ ωλῃρῦ αρτὶ
ἀνεμον σαιδὸν. χ ζωσ σπωλβλῃ.
ἀνεμοῦσ χωζδσ - ἐσὶ Ζοδ σονοῶ τ ἢ μεσδὸν μεσχῆον τ. ἢ χρὸ
ἄνεμον σαῦλα χ μὲν φυλ ἢ ἄχρι. χδὸ δὲ ἔχρον ἰὸ
μοῖν ἀχνην ὅτι φδῆ. ωσε χδοὺ χωλαλαιβαὶ :
ἀνεμῶν διῃεῖ ἐσὶ Ζοδ ἀνηρουζων :-
ἀνεμῶν σιόσ. ſ. αχζδσ. ſωσ χ οὖν χωρῖζαλωσ
ἀνεωμμὲν αὖ χβυοδ δωμα. ἐσὶ Ζοδ ὀξὲ τοῖν μεδδοδ τ ἢ λαμβανον τ
Ζαὶ πάγισα Ζοδ νὰ σαιδ αὖ
ἀνηρινασον. χβυῦ σιοσ χ ῦ σχμικὸν ωιωῖ. φῖσὸν αρβιν χ mahmetan.
ἀχὺ ἢ λαβουῖὶ μὲν ὀξὲ μεδδ τ, σδοσαχβ ἢ τὸ ἀχωσεωὸ. χ διοσὲ
ὀχῆ. ἢ ὲ δόλα. ἢ ὲ βὶν. ἢ ἀμφαδὲ. ἢ ὲ κρυφηδὸν :-
ἀμὴρ δὲ φεύχων. οὐ μεὼ ἀβρα πδὸσον :-
εὔχρηστον ἀνδρὶ αὐτοκαπῆ φιλτάτῳ
ἀμὴρ ἔοικε ναῦσ ἱκετεύδῃ σεῖρα. χἐσὶ Ζοδ ἀναιαδ τ, ἀδὸ
μεγαφερὲσ τῶ ἀσοκαλλούσσω νδωὸ κδὸ τ ἢ σε τ.

ἀνιόντοιν χαρὰ ἀπλόμενος.
ἀνιόντοιν σωῖ ἀμαβαῖν ἐσὶ σρᾶκ τ χρόσ.
ἀνδραμβὸν δῃ σαυχοῦ ἢ σαν. χ βανε. βεσπλων χρᾶσ
ἀνδρᾶχι βαν ἀχ ἀρικὴ δλοῖ βλαβην.
ἀνόσσ ἀνδρ δαμοσίου. τωῖ χ πρεχρῆνα ἀ ωιοῖ χρωῶν
ἀνόσσ ἐύριτοσ. τ ἢ ἐύριτοσ. δλαῖσια ἐύριτοσ. τ, πωλβλῃ ἐσῶν.
ἄνοσσ ηρίβανον. τοῦ χ ηωῶ χδ τωδσῶ νε ἐκ ἐχρῆνα σοκλῶ
ὠὸ σαῆδὸ ρασὸ :-
ἀνὼ σοῖαμῶν χωρεύῃ σαηχὰ.
ἀνΖάχαβῶν ἀχαδδε, ἐσὶ Ζοδ ἐὶ σαχόΖον
ἀντέναρχοῦνο ἀχαμβώνα πόαν ἀχαιοὶ. τὶ χρησ.
ἀντὶ ναπῶ πιώσὸ, οὖν ἀσαΖδ.
ἀντὶ σαχαρῆν. τοῦ λιῶν χρησῶν, χῦ Ελωπῆς.
ἀντὶ σαρῆνο σπαρσὸν. χδσῶνον ολχῆς.
ἀντλὸν ἀκεφῆσ τέρεν.
ἀὺ ὁίνου αὐτῶ, κουδύλιον αὐΖοῦ δλδυ. Τοῦτὸ ἀχῆρον.
ἀξιὰ ἢ πλων Ζοῦ βρώμαλον. χρων χ πιτιὰ χρῶν.
ἀσὸ παῖ πὰν ἀσαῆξαδαι. Αντιρρῆ. ὀξὰξὶ χοῦ Ζοῦ ξύλου.
ἀξιὸσ χιλὸσ. ἢ. ἐυτελὲ ἢ πλων.
ἄξιοσ χδὸ μοῦ. ἀῦ χδὸ
ἄξιοσ ὀβελὸν ἢ. ὀφόλλα τίμοσ. ἢ ἄξιοσ τ σαυτὸν.

ἀπαγγ ξένον ἀν ἀθρώνι. ἐπὶ ζωῆς ὀλληρόν.
ἄπαγγ μεθ' ὁδὸν λαξομίαν. ἐπὶ ζωῆς καὶ ἀποφέρειν τὰ ἀναξία.
ἀρβιλοχοποιητική, ἡ βουπλῆ ἀθυλακοπλίκα.
ἀπαγγ μόθον ἀπὸ πώτου. ἐπὶ ζωῆς ὀλληρὸν ἢ σῶμα παρὰ τοῖς
ἀσυνδέτοις ἀνοχλοῦντος.
ἀπαλοπόδης ζυγόν.
ἄπαν δόμοια ἢ ῥοδῶπιο ἤπαρ.
ἄπανλα τόλμης καὶ πανουργίας.
ἀπαξ ἀπαξ συρρὲν καὶ μὴ δὶς πάντων χλωρόν. ἐπὶ ζωῆς δανεῖον.
ἀπαξ ἀπαύστως ἀσπάζειν.
ἀπαύστου ἀμύνης.
ἄπαυστος ἐλπὼ ἀναπλῆσαι. ἐπὶ ζωῆς δυσπόλ ἢ δυσζῆ.
ἀπείρατον θεὰ καὶ ἐπάϊστον. ἢ ἀπὸ ζωῆς εἰρά. ἐπιτ. π. μορφῆς
ἡ πολιτικὴ μεθόδου ἢ λοιπῶν τεχνῶν.
ἀπείρατος πολλὰ καὶ δαιμονιοῦσι σοφοῖς.
ἄπειρος γῆδος. ἐπὶ γῆς διὰ κληρονομίαν ἢ διὰ κληδόνος ἀλλοτρίους
ἔχει. ἀλλ' οὐκ οἱ γῆδος τῶν θνητῶν ἀπελευθεύουσιν.
ἀπείρου κρατῆσαι ἀπορθοῦσθαι ἐλπίδων.
ἄπληστος πίθος ὁ ἀνάδην. ἐπὶ βεβηκὼς ἢ ἱματιστής.
ἀπλοῦς δύλαπον καὶ ἐπὶ. ὅτι τὸ ἐν πολλὰ ζῶντα
ἀπὸ βραδυπλόων ὄνων ἰόντων. ἐπὶ ζωῆς ἀπὸ εὐπλοΐας ἐπὶ μόχθου
μεγάπολιν.

ἀπὸ γλαμμῶν. πρὸ ἀρχῆς ἐπιστολικὸς ἢ ἀπολογητικός.
ἀπὸ δὸς ἑαυτὰ πανάγιον. ἐπιστ. πλὴν ἡ θεοῦ προσηγορίαν ἐφ' ὑψ.
ῥητορικὸν πολιτικὸν ἀνήρ.
ἀπὸ ἵππων, ἐπὶ ὄνου. ἐπὶ ζωῆς πολλὰ τὸ ἔθνος ἢ στρατιωτῶν.
ἀπὸ πολυδενδρίνου. ἐ. παπ. ἐπιστ. ἀπιστικὸς ἢ ναυτικὸν ἐκστρα-
τιῶν ἐπὶ ζωῆς ἀρχῶν.
ἀπὸ λεπτοῦ μίζου τὴν ἀρχὴν ἐπιτάδα.
ἀπολογοῦ ἀμήν. ἐπὶ ζωῆς φλυαρῶν ἢ μανικὸν ἐπὶ τινὸν λόγον.
ἀπὸ λίθων δόμων. ἐπὶ ζωῆς ἀπλαίστως ἐν βυθῷ ἀστῶν. οἱ δὲ
ἐπὶ ζωῆς ἀπαντῶν καὶ ἀγρίων.
ἀπὸ μηχανῆς. ἐπὶ ζωῆς ἀθλοθέτου καὶ ἀθλητῶν. ἐπιτ. ἀ ἐπιτηδείως.
ἀπὸ ναυαγίου. ἐπὶ ζωῆς σοφοῦ λαμπρὸν ἢ ἀφελοῦς.
ἀπὸ νυκτὸς τῶν ἀπόξενος. τῶν δὲ ὄντων ὁδοὶ πολλαί. ἐπιτ. ἢ μὴ
σωτηρία πολλὰ ἢ βίαιος. ἐπιτ. ἀ βίαιος μὴ ῥᾳθυμῶν ἀλλὰ
ἀρθμοῦ ἡνῶν.
ἀπόνου παλαιστοῦ. ἐπιτ. ἢ σφῶν ἀνόλεθρ ἢ ἀπ' ἀρχῆς πορεύ.
ἀπὸ σκότους ἀνεῦσαι πολλὰ ἀσπάζου καὶ ἐπὶ ζωῆς διὰ σαλπίγγων ἀέρα μὴ ἐκπλ
ἐλθεῖν δὲ ἐστίαν δυσπολιῶν.
ἀπορραγίσασθαι πνεύμενον ῥᾳδιῶν. ὅτι ζωῆς διά τι ἢ ἀναίσιμα δοιῆ.
ἀποτόνου ζοφερὸ σίγαστα. ἐπὶ ῥᾳδιουργῶν ἢ ἀπωλείας.

ἀσωλόος ζωὴ οἶνος, εἰσχέαν ὕδωρ.

+ ἀφάλως αὐλητικῶς.

τὸ ἀγενὲς ἰὼν ὀν ἀφελίας. Εστ. n. adverb. ρᾳδιουργῶς simplicitatis
ἐνεξαπατήτως.

ἀφὴ ὄφεως. ἴωσις τῆς τοῦ ἀστρονικὸς προσώπου

ἀφηλοὶ φόβοι. Immunitates ignavi. qui ἀφηλίαι sunt οἱ τὴν ψυχὴν εὐπλοκαὶ
ἐλευθερούμενοι.

ἀφιὼν κινδύνων ἀνοίγειν ἀνοίξω.

ἀφιγμένοις λόγοις μᾶλλον, ἢ σοὶ τὰ νικήσω. i. mutuis: ἀντιμεταβολικῶς
ἀφιλτάτῳ.

ἀφιγμένου πρὸς λαλιὰν. In diminutione ἀσθενοῦς, vel ἐλαφρᾶς.

ἀφροσύνῃσι. εἰσὶ ζῶν σωφρονικῶν. ἢ ἐκ τοῦ σίνων τὰ σωτηρίων.

ἀφρὸν νοητὸν
ἄφρων ἀνδρὸς εἰσὶ ζῶν ἀβλαβεῖς

ἀφυὲς πρόσωπον. In mimicis.

ἀφυάδων μιμούμενοι. ἴωσις ἀλογίστων πάντων, βλὶ πυρρίχης
πᾶς ἀνθρώπου δυνάμει πάντων νικᾶν, ἀφελῶς πυρρίχης βλὶ νικᾶν.
ἐγχείρισις νικᾶν φλαῦρα τροφῶν, ἢ σφραγισμῶν ἐπιτάσεις ἀλόγως
γράφεσθαι.

ἀφυαδίαν πάσχω. μεγάλα πάσχω. ἄλλων δώρων. σωματικῶν ἐγχείρων
τροφῶν πάσχειν, βλὶ πάθημα βλάπτειν.

ἄφνω ἀξιούσιν ζῶν ἴσχειν ζωτικῶς. ἐπὶ ζῶν ζῶν ἀπροσίστως.
μεν.

ὅταν διαφθαρτοῦ ἀφανῆς. ἴσως συνεπτικῆς. ὅτι νῦν ἡνίκα ἐνεργῶν ἴσως
ἀφυοδίᾳ μᾶλλον ὅτι ζῶν ὄντως. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦτο ἄλλα.

ἀφῳδεῖν μαίνεσθαι. ἐπὶ ζῶν νοητικῶν ἢ ἀνθρώπων. ἔστ. πᾶς
ἴωσις, διαφθαρτικῶν μονῶν νοητικῶν ἢ μαίνεσθαι νοητικῶν
καὶ φρενοπλήθη μᾶλλον ὀφθαλμῶν. ὅτι ἀφόρητα
ἀνδρῶν ζῶν ν.

ἀφτί μῶν ὅτιπερ γενέσθαι. ἐπὶ ζῶν ὀφθῆναι ἀφεστῶν ἴσως ἀφῶν.
ἀφεστότερα τοῦ διαφθορᾶς λόγου.
~~ἀφτόδινος πνευματοφόρος ἐφ' ἁπλοῦ τοῦ ῥέπτου φρενῶν~~ ἀφτῆρ

ἀφτὴ ἀνδρὸς δίνων ἀγ.

ἀφτὴ ἄκρου σαλπίσαι.

ἀφτὴ ἀδὰν σολῶν λαῶν ἢ τελευτῶν.

ἀφτὴ μὲν μὴ φῶς ἐπὶ ζῶν ἀνίσων ἀρίστου. μᾶλλον ὀξέως αὐτῶν
ἀκμαίου φῶς ἀδάτου ὑπὸ σοφῶν σολῶν ἀϊδὰν σαφῶς.

ἀφτὴ σωρείας. i. multitudinis, ἀθλίας ÷ ζῶν.

ἀφτίλοτον σαῖρε. ἐπὶ ζῶν πάντων.

ἀφτίτων σπεζαμὴ. φωνῶν πάντων, ὑπὸ πᾶς ὄψεων, βλὶ σεσῶν.

περὶ ἐνεργητικῶν

ἀφόνευτα ἀρσένια μικρά, ἀρσένια δὲ χαλίνι

Incerti fabulae glossematis:

πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε βάκχοι.

μὴ πολὺ δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο.

ἴσθι μὴ σφηκὸν γένῃς, παῦροι δὲ μέλισσαν.

ὀφθαλμοί, πλείστης ἀξιοπιστότεροι. Incerti. Fabius.

His ne tam doctis viris: quorū M. Cic. et Varro imitatores et gloriantur adimere ius verborū comitijs ius suffragandi et tum sexagenarios maiores et potentiores:

Sellam curule ludosq; togam pictã ac prætextã: q; insignia magistratuũ celebrauerat orãt Tullius hostilius & bullas aureas horũ more instituit. Tãgnius postea priscus rex thusc abhostilio quæ q; dã lucumõe uocãt, & phaleris equi triumphũ. Duo bella filiũ suũ annos. xxx. nutriũ q; hostem manu passus & pedione ludouicũ & bulla aurea prætextag donauit: insignit puerũ ultra annos fere puberes militaris honoris. Hã sciit prætexta magistratuũ: cui bulla gestãdi orat triumphi: quã triumpho prætexebãt: tolluntq; eam remediis: quæ ocellõe aduersus inuidiã uulnerasse ma. hæc deducti mos ut prætexta & bulla insum puerorũ nobiliũ usũ pararetur, adornẽ uota exoliandæ ut uiris ei similis cui primis annis munera sta erant.

Tarq; priscus instituit ut patricii bulla aurea cũ toga cui purpura prætexitur: uteretur Dũ tarquat illi q; pater Curule Gestare magistratũ. Cetes ut prætexta tantũ uteretur Tadultæ. Sz usq; adeo q; pauidus ogg sit pedia uisu monuit. Libertinis togarum prætexta uti nõ licebat. postea libertinorũ filiis datũ: q; Vt M. Lolius augure tradit cũ sceleq; puniss bello duumuiri ex. S. C. per multa pfuga libros sibyllinos adiisset (& ipsis iis nutiasset Tarquitiis augurandum: libertinũ q; ocellum sibi pro sacerdũ: libertinũ q; q; uoce uteretur, eam rẽ pecuniã subministrauit. Adeo ignaui obstetricatio, pueris togam i toga libertinis. Sz ex Virginibus patriis matrimis q; puellis odmon. Exq; constat ut libertinorũ q; filij q; ex iusta matre familias nati essent: togam q; prætextã & bullã sollo q; bullo donare Gestarent. , hoc Varro & bulla lo. p. sat. Quo loco & alias hui generis multas uidere. no bullã & dissignũ orna.

Aes / ta fuisse signatum hodieq; Tolligitur in alea testum: cum
puero denarios ⁊ sublime / astantes capita aut nauim lusu
teste uetustas excolamus. ; Mar. p°. sat.
Sodalitas nec dū sodalē quō omnes pleriq; abarc. ut lusū cuiusq; odorat nos ⁊c
(20) Cōstabilis dissimulatio addidit, ob pianctū sui aū admissionē portentosq;
gestū risū, grauiss punit. Ju Mar. li. p°. sat.
Hospitiq; ⁊c [illegible]

Ma. li. p. Sat.

Tribuni plebis quos nullum diem regnum abesse romanis
cum post medium noctem profiscuntur: & post primam
fabam cum medium noctem sequentis perueniunt: no
uidentur abfuisse die, quoniam cum hora noctis sextam
regressi, partem aliquam illius diei absumunt..

Comminii.

Solent partibi cū cōbinis nō cū coniugibus inire cōmina:~

Hęr nobiss in litterar lectiss cum & docta multarum varia plinipodiss
& scibulonis [illegible] [illegible] [illegible]

Mar. p. sat.

Sed vulgo dict sequestr: quo omnes plerig abaro et latrocinys
contrunt nos ꝛc

Q. Hortensius primus augurali cena pauones dicitur posuisse: nec
quis omnino cognoscit uocabat. Is hortensius platanos sua uino
irrigare consuerat: adeo ut quodam conuiuio quum cum ci-
ceronem personam, sponsio a tullio postulasset: ut locum dicendi gratia
sibi daret. Aberat. n. a tullo necessario se uelle: ut uinum platano
quam a tusculano postea proluit. ipse suffundaret. Fuit is uehemens admo-
dum curiosus. Et ut bene amicus erat, sanum a pendulo grabat
uocasse in mensa tegum exposita applicabat: ut rugas non sorbe. is
in platanos lacus arbitrio nodus astringit, et si nisi exposita
affluens modum laxaris ambiret. Is quidam cum indoctus elaborasset
ad speciem, collocato a inuitis dicam dixit: quod sibi ut ingeniis
obuius offerens formosis structura togæ assumpsit: & capitolo primus
ge ibumero sua locum ruga mutasse.

Gurges transalpinus uir, aduersus in pompeium patrimonio dissi-
pato. Metelli pii lugens, obscure Sallustii maledicus extat: qui
a pulso. Idem et pontifices uetustissimum orationis genus scripsit. indicit
quarto metelli illius pontificis maximi.

Cinnius insuasione legis frumentiæ obiicit scudoseo ep porcum Troianum
mosse ferat: ut Lucanius dicat scudoseo legendum: ut ille tro-
ianus equus gnidius admissa fuit. Sagittabat, lepores, uolucres
psalterio, tabernacula portabat. Horatius hispo, hesperius, hebdomas
et Donius Sylla optime tradunt adesse. Et Appius claudius ut ipse
platius, q patius usq ad proconsulatum fuit: pythia optimum ep dicit allegere
optimates

Appius Claudius censor familia numerum duxit. Hinc orator. et pl. consul
consul, numinum postea aduersus tribunicia locuit

Cic. L. philippum, Hortensium principem senatus

Multa q̃ roma tradit Mr̃bus, d marmi, d alijs p̃ alijs aduersũ ḡlium ḡ hoc ḡ quolet uerũ potest:-

Sz Quis nolit dominũ apud Mos & Eutaxiã Cerilius, nullus Gulum fuisse:-

Do. M. Antonii ḡlium, d Cleopatre soro, ḡ uxore acto d Iubutã absẽtiã, Mimacho plumbo arbitro ḡ v. 3°. Sat. Mar.

Quintus Lusius deductione pit ut Horatij ut Virgilij atq; Propertij Loqr Agellius, Macrobius, allusione Virgiliani carminis carminis ubi Virgilius d pueo dicit. Hyemq; admonet & ista signa:-

Act. 2° primum Greek

Do[mum]: ramulos q[uo]rundam [illegible] (96) · qui dolosi in doctrina vestra
mouis insurgunt: Sic ap[osto]lus ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων. Alium ἐν ὑποκρίσει
ψευδολόγων Antichristo q[uo]d ingenio · plures ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων dicit ob ingentem
diuitiarum copiam. Antichristi autem q[uo]d ingenii. Nihilq[ue]
sanctius dicit ἢ ὑγιαίνουσα διδασκαλία:

τάδε τινὰ

.] πρὸς ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων λεγόμενα περὶ τῶν θεῶν καὶ θανάτου : ὅτι δὲ πρὸς
ἀληθῆ

ἀγραφίον dink. παρὰ τὴν ὀφίλου μὲν τῷ δημοσίῳ
ἢ παρ' ἰδιώτῃ ἐγγραφὴν τοιαύτη δὲ ἐκτίσαι ὀφ
ἀγράφου ? ζήτει ἀκριβέστερον ἐν τῷ σουδᾷ.

ἀγράφον μεταίχμιον dink. παρὰ δοκοποιοῦ λάφυρα ἐργάζεσθαι
μέταιχμον. τὴν μὲν ἀποτραπεῖν ζήτει ἐν τῷ σουδᾷ ::

ἀδιπίον. οἷον ἀδιπήματος. ἐφ' ὃ δὲ ὄνομας δίππος. ἀποτίννυσθαι
δὲ ζημίαν ἀπολεῖν, κἂν τρόπῳ τινὶ θατέρου ἀποδοθῇ,
ὅδε μὲν, ἀπολωλὼς μεμένηκε.

Ang. politiani Elamorū
ἀπελλοντοκλιαδη Ρ Φιλιω

In niobem praxiteliam Ausonij poete.

Viuebam. Sum fassa silex. Quae deinde polita
praxitelis manibus iuno iterum Niobe.
Reddidit artifices manus omnia / sed sine sensu
Hunc ego qum lesi numina / nō habui.

Eiusdem.

Armatam uenerem uidit Lacedemone pallas
Hunc certe nusquam iudice uel paride
Cui uenus / armatā quid me temeraria terruis.
Cuę quo te uiui tempore nuda fui.

Fabius Maximus phoebo libero.

Hic situs est quondam cęli pars maxima phoebus
Affectus omnis possidet iste lapis

+ Vix assumant supergrauet

ossula ferentem nec tenuere animum
Quod si mutari potuissent fila sororum
Comporii optauit Maximus hoc tumulo.

Q. Catulus.

ap Gellū. Aufugit mi animus. credo ut solet ad Theotimum
Deuenit. Sic est. ffuguim illud habet.
Quid si nō interdixissem ne fugitiuum
Mitteret ad se intro. sed magis eiiceret.
Ibimus questum. Verum ne ipsi teneamur
Formido. Quid ago. Da uenus consilium.

ap gellū.

Valerius Edituus.

Dicere qum conor curam tibi pamphila cordis
Quid mi abste quaeram? uerba labris abeunt.
Pectus miserum manat subito mihi sudor.
Si taceo stupidus duplo ideo pereo.

Idem.

ap Gellū.

Quid faculam praeferes phileros, qua nil opus nobis
Ibimus hoc lucet pectore flamma satis.
Istam nō potis est uis seua extinguere uenti
Aut hyember celo candidus praecipitans.
At contra hūc ignem uenerit nisi uenus upa
Nulla est quae possit uis alia opprimere.

Portius Licinus.

+ ap Gellū. + Custodes ouium uidistis propagine agnū
Quaeritis ignem? ite huc. quaeritis? ignis homo est
Si digito attigero tendam sylua simul omnem
Omne per us flamma est, omnia quae uideo.

M. Cicero.

ap Quintilianū. Fundum uecto uocat quem possem mittere funda
Nidor tamen excidere qua cana funda patet.

Ouidius ludens in furiam.

ap eundem. Cur ego nō dicam Furia te furiam.

Q. Catulus.

Constiteram exoriente aurora forte salutans ap Ci. one
Cum subito a leua Rosius exoritur.
Pace mihi liceat celestes dicere uestra
Mortalis uisus pulchrior esse deo.

In Sardanapalli tumulo. ap Ci. nem

Haec habeo quae edi, quaeq exaturata libido
Hausit, at illa iacent plura et pōlaca relicta.

Quidam.

ap Gellū 7 Macrobium. Dum semulo fauio Meum puellum fauior
Dulcemq ouis spurcum Duco ex apto tramite
Anima egra, et saucia Cuanorit mihi ad labia
Rictumq ouis puium Et labra pueri mollia.
Rimata itineri trāstrus Vt transiliret rutur
Tum si morę quid plusule Fuisset i oculu
Amoris igni pita Transiret, et me linqueret.
Et mira prorsum resflet Vt ad me fierem mortuus
Ad puerum intus iuuenem:—

Volcatius Sedigitus in lo de poetis.

ap Gellū. Multos incerto certare hanc rem uidemus
palmam poetę comico qui deferant
Eum me inducr errorem dispūm tibi
Contra ut siquis sentiat nihil sentiat
Cecilio palmam statio do comico
Plautus secundus facile exupat caeteros
Dein nemius qui fecit prio i tertio est

Siquid quarto detur dabitur Licinio
post insequi Licinium facio Attilium
Insexto consequitur hos Terentius
Tucpilius septimum, Trabea octauum optinet
Nono loco esse facile facio Lusium
Decimum addo antiquitatis causa Ennium.

Ennij Epitaphium.

Ap. Cic. ont

Aspicite .o. ciues senis Enni imagine formam
Hic uestrum pinxit maxima facta patrum
Nemo me lacrimis decoret, nec funera fletu
Faxit. cur? uolito dicta per ora uirum.

Sophię uerba ap Afranium.

Ap Gellū. Vsus me genuit, mater pepit memoria
Sophā me uocant graii uos sapientiam.

Cn. Matius.

ap Gellū. Iam iam adspexit phœbus, et recreatur
Communem lucem omnibus, uno luptas

Idem.

Ap Gellium. Quapp edulcare conuenit uitam
Curasq acbas sensibus gubernare.

Epigramma Ennianum agro prope Maleanā nūc tūbo
ān domum Jacobi Matthęi transtiberim: —

Hospes quod dico paulum est: asta: ac pellege
hoc est sepulchrū haud pulchrū pulchrę fęminę

Homen parentes nominarunt Claudiam
Suum maritum corde dilexit suo.
Gnatos duos creauit: horū alterum
In terra linquit, alium sub terra locat
Domum seruauit: lanā fecit: dixi: abi: —

Rome.

huius nympha loci: sacri custodia fontis
dormio: dum blandae sentio murmur aquae
Parce meam quisquis tangis cana marmora, somnū
Rupe sinit bibas, sinit lauetur Iacchus.

Cū foderet ferro castū lucretia pectus
Sanguine & lacrimis egredientibus ait.
Testetur animis me nō violasse pudorē
Ān uirū sagnis, spūs ān deos?

Marcus Tullius.

Tria hec exempla possibilia putantur: ut Iouis fulmen, ut Horatii clipeum ut eburneum honore palmatae statuae.

Quem nostro more dixit agnominem hominis proprium. 2. appellat, quae pars propria vocatur: Deque B sonis possis eburnea, aurea intelligas proprietatis, de quibus homines tractare agit, hoc apud Marcum. Scipionis proprium (A. 1.)

Cum homines autem cognomine plerumque duobus vocabulis agnominentur: aut amplius. A. 2. Idemque etiam efficit, si agnominem exprimit deorsum nobilem. s. genitivo:-

Quid hominis tanti statuae decreto dignum. Quae aut Marcum Tullium Scipionis dignum. A. 4.

Honoris ornamenta aurea quod pugnet. Idem. A. 6. In Sa. pro.

Cum homines cognitum, quae municipibus dicere usque dubium autem tractet. B. 3. Item aliquando in sententiis. A. 23.

Velimque potius aut homini tabellam, pictura tabulamve quod signet. In Sam. C. 1.

Homini vigili alludit. aut caute E. 3. 4.

Iuppiter pluviae albicanti tonitrat. E. 5.

Quae dulcis maroni Iovem Iunonis. E. 6. ut tibi de pluvio homini quae nocturni gerant multi dicuntur:-

Mes appreuomes. xxiiij. Aug. 1556

Egidius Sadler sitzen Zinsmeyn :=

Als Sprot mit sin Eidtsbrüder gnädig
nobilitirt : gdn. vr. mit. Eidtsbrüder vnser Eidtsbrüder
pfründ Offerwil anerpfrdt.

Als Eberer Cunrat Sadler gestorben : Ist Tydus Amtsbruder Conradus
Sutter nachgfolgt Eidtsbrüder

Sagibo sitz. Lx. annū pandet ante oppidum :—

Cosmundus Hoyer.

Cilius humanū Latinum puerum in Holsatia natum, ex Hoyerorum familia oriundum.

Ernestus Philippū Talemanū Philippi Melanthonis nepotem.

Ioannes Christophorus Stolbergius Comes.

Laurentius Rhodostanus Suecus, ex gymnasio Hamburgensi, Hamburgum reversus.

Τὸ δὲ παλαιὸν φαλληφόροι ἑπόμπευον οἱ λήψει τῆς ἀγορᾶς
σοῦσας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀριστοφάνης ἀλαζονεύειν. ἀγορανόμοι δὲ
νόμοι: τῆς ἀγορᾶς παθήσεσθε τὸν λαὸν τὸν δῆμον
ἐπιλεσθῶν:

Aristot.

Περὶ ζώων μορίων, βιβλ. α, περὶ μεθόδου λόγος εἰσαγωγικός.

Τὰ μὲν τέχνῃ ἐξεταζόντων τὴν φύσιν τῶν ζώων καὶ τὰς αἰτίας ἑκάστου
ἔργου. ἐπιστήμης / διδασκαλίας / ἐπιτηδεύματος / ἐπιμελείας ἕνεκα ἐστὶ μεταδιωκόμενα.
ἡγούμενα / καὶ λόγῳ καὶ αἰσθήσει δῆλα. / πολυειδῆ, γνώριμα. τοσαῦτα
ἐστὶν ἃ γένη ἐστὶ ζώων ἀπάντων· διὰ βραχέων ἐρῶ καθόλου·
λαμβάνω βάσιν πεζὸν ἄνθρωπον· ἐπὶ τοῦτον ἀναφέρω τὸν λόγον
ἀπαντᾶντα· ἀνάγκη δὲ τὰ μόρια / μέρη μόρ. ἐχ. τινὰ / ἢ μὴ ἔχειν ἢ διαφορὰν ἔχειν.
ἢ διαφορὰν ἔχειν ἀδιαίρετον τῷ γένει· ἢ μὲν γὰρ τοῦ
ἐναντίου ἐναντία· ἢ δὲ τοῦ μὲν ἐναντία τοῦ δὲ οὐκ ἐναντία·
ἀνάγκη δὲ τὰ μόρια ἢ ἐναντία εἶναι ἢ μὴ ἐναντία· ἢ δὲ
ἐναντία ἐστὶν ἀδιαίρετα τῷ γένει· ἢ δὲ μὴ ἐναντία διαίρετα·
ὥστε ἀνάγκη τὰ μόρια ἢ διαφορὰν ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν ἀδιαίρετα·
ἐπεὶ δὲ τὰ ζῷα ἔχει μόρια καὶ ἔστιν ἃ μὴ ἔχει μόρια·
ἀνάγκη τὰ μὲν ἔχειν τὰ δὲ μὴ ἔχειν·

Συμφωνεῖ. τὸ δοῦν ὑπὸ ζῶν καὶ ἐπὶ μονάδων τρόπον δὴ ζῶν.
Τὰ μὲν οὖν ἐναντία ἐστὶ τὰ (ζῷ Schneider) ἔχοντα.
τὰ ἐπὶ τῶν ζώων ἀποφατικὰ τὰ μὲν ὅλως ἐστὶ φωνῆς μόνον
μόνα καὶ βραχέα αὐτὰ μόνα καὶ ἄκρως ῥόδον. ἀναπόνευστα
αὐτὰ ὅ ἐστι ζώων ἀναπνοὴν ἔχοντα μόνον (ἀνθ). ἐν δὲ τ
δὲ ζῶν καθόλου, ὅ ἐστι τ γονέων ταφὴν φύλων φωνῆ.
ἀποπνευστὰ δὲ τῶν γονέων, ταφὴν ζητοῦντ ἀσθενοῦντας.
ὡς ἀνθρ. ὑπὸ ὁμαρ. καβάπτ ὄνυχας ἢ ὀδόντων ἢ ζῴων, δὲ
ὄνυξ ὃ ἐστὶ πῶ. ἐν δὲ ἐστὶ τροφῆς ἢ δολιχῶν τρόπον τινὰ
διαίνοιαν. δὲ ἐχόντων ὀδόντων τ πρώτων, ἔ φ. (ταῦτ)
ἀνθρ. καβάπτ ὄνυχας ἢ ὀδόντων μὲν ἄνω καὶ κάτω,

ἢ ὅτ ζῶν μὲν τὰ μόρια τ. ἐ. φ. μόνα

Περὶ φρενῶν καὶ καρδίας

[illegible] ἀρχὴ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τῆς εὐδαιμονίας, καὶ ὅλως τῆς καλῆς καὶ ἐνθουσιώδους φιλοσοφίας, αὐτοῖς εἶναι τὸ δυνατὸν πρωτολογεῖν τὴν ἀρχὴν ἐρρίζωται. [illegible] ἀνθρώπου, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀνθρώπου, ποσαχῶς λέγεται καὶ τί ἐστὶν ἕκαστον τῶν μορίων αὐτοῦ καὶ τί ἐστὶν ἕκαστον τῶν μορίων αὐτοῦ φησί. ἀρξώμεθα δὲ πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων· ἡ φρένες ἐστὶν ἡ καρδία ἢ ἐγκέφαλος· ἢ φρένες καὶ ἡ καρδία τὸ αὐτό· ἐγκέφαλος δὲ ἕτερον. [illegible] ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸ ἐγκέφαλον εἶναι τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ ζώου· ἐν γὰρ τῷ ὕπνῳ ἐνεργεῖ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ ζώου, καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀναισθησία ὅλου τοῦ ζώου· ἐν δὲ τῷ ἐγκεφάλῳ ἐστὶν ἡ ἀναισθησία ὅλου τοῦ ζώου· ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἄρα ἐστὶ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ ζώου. [illegible] ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐστὶν ἡ ἀναισθησία ὅλου τοῦ ζώου· ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἄρα ἐστὶ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ ζώου. [illegible] ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐστὶν ἡ ἀναισθησία ὅλου τοῦ ζώου· ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἄρα ἐστὶ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ ζώου. [illegible] ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐστὶν ἡ ἀναισθησία ὅλου τοῦ ζώου· ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἄρα ἐστὶ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ ζώου.

l. 4 albrani ante sophismata

Suscr τῷ φρονήματι τῷ ζητοῦντι.

ἀμείνων δὲ ὁ νοῦς ἐστὶ πλούτου τοῦ σαρκὸς. ἀρετὴ γὰρ ψυχῆς,

ἢ σοφία.

Instaurantur Certamina Apollinaris dies ac

Apollinares ludi bello primum auctore Sibylla ex libris Sibyllinis institui sacerdote Cornelio Lupo duumviro
& postea Sibylla cognominato, postea eo nupsit nomen Sibylla primus dictus. horum ex
hostium vasis aeneis effecit Hannibis. Decimi et S.C. libros Sibyllinos aduoc. primus
Apollinis ludos celebrauit sacerdos. Ingens et Xerxes Persi aduersus hostis maiores duri
duumviris depromi: ut Graecorum historiae hostis sternuisse Apollini bouem immo
rapuisse duabus albis auratis. Latonae bouem sterilem immolat: ludos diuo pythio
coronatus sportulae iussit:-

Ma. Sa. p̄

Quantum Mutiū iurisconsultum dicere soliū ferūt, legē nō
ēē usurpatam mulierem quę cū Ptt. Jan. apud viros matri-
monij causa ēē cōpisset, addūm quartum Ptt. Jan. sequētem
usurpata ēēt. Hō. n. posse plures Trinoctiū, q̄ abesse a uiro
usurpādi causa &c. xii. tabulis dicerēt: q̄m tertię nostis posteri-
ores sēē horę alterius anni cōēē

Nuptiis copulandis Kalendas, nonas, et idus religiosas. i. dūmdes cōsuere
Hi. n. dies per nonas ferias sē. Feriis aūt uim uię fieri, planum est.
Idcirco nō uidētur nuptię, q̄bus feriis uię uiginibus uidētur. Sz Varrō plā-
nius pōtificū genus dicere solitū refert ideo: q̄ feriis tergere uotos
fossis liceret: nonas fieri uis nō ēēt: ideo nuptiis uidens q̄ uię huiusmodi
idoneas ēē feriis adnubēdū. Horę ideo ītabiles nuptiis q̄ primus
nuptiarū dies uocandis datur, postridie aūt nuptę idoneus uiri de-
minuī cuius opēēt adipisci ut nō fraus diuina. Omnes aūt posteri-
dumi dies, seu post Kal. seu post nonas, dicuntur, et eō q̄ dari sūt.

Sata.

Cyreneses cū Saturno vrbium fuere: hisq; vrbibus coronatur:
plaustroq; mutuo mittitur, mollis q̄ fructuū q̄ soli Sa-
turnū optimus.

Saturnalibus tota ciuitas lucubrat pristinum: q̄ eius tēpore nō dū
quisq̄ peritus vt libitum discriminabatur.

Mos q̄ Saturnalia mysticis colere, q̄ hercules ē Phario q̄ Sāturni
aras sum ornatū ny ne φαλαν ἀπὸ ny τῶ ἐξῆς ἐγαστε
φεῶζ matutino uino plenbat, ārosis lumbis otiolū cepit
q̄ nō potū uarū ſs lumina φεῶζ significat. Vtq; ad hoc præpa
ratū ornatū strenue q̄ adsuet ē bonarū artiū studium
edidit signum vt q̄ publicus Tr. pl. tubis per urbem ire diebus festis mysteriorum
q̄ multis q̄ibus ē ab urbis principalia, manum ēq̄ ēt:

Compitalia, q̄ ludi pūbi ē opus agitabantur: Rostrata a templo Iu-
piter Laribus q̄ Marcio q̄ respōso apollinis q̄ porrō est ut capitib
ponitis supplicaretur. Idq; aliq̄diu seruatū vt ne familiarum
possitur puer mactaretur Marcio dominatu Tarquinii. Quod se-
cessu gen̄ Iunius brutus Cos. pulso tyranno alte cōstituit celebrandū
Hā capitibus alii et papaueris supplicari iussit: ut respōso apollinis
significaret d̄ nouo capitū / remotos. scelere seruitute sacrificandos.
Fabius ÷ ut officios Marcio supposite singulorum foribus grauiū si
quod ē minoris familiis ostendat: Ludosq; et uiis cōpitis ēbus ag-
tabantur, Compitalia appellitarunt.

L. Annius Fränalibus.

Maximo pars omnū Saturno et maxime artibus
Cōstant prece q̄ omni opē iuuantur abillis
Cuncta creant colebant q̄ agros vbes q̄ fere omes
Exercent opulis lēti frumentoq; procumbūt
Cuncq; pros: nostrig ibidē ros tenditus illic
Iste: ut ad dominus frumenti opulentur / ibidē.

Saturno sunū operum Tullius hostilius cōstituit templū in roma Saturnali
ī sicilia. Varro. L. Tarq. regē / fr. adfirmāt bonum sibi fuisse
Saturni edē. T. Volaterranū dictatorē Saturnalia cōdidisse. Orbilius at
ausus sum dixit ut edes Saturni fieret / dig vri. L. Furiū. Tr. nūcu
pasisse. Habebat cōsolationē. Illic gētes vim capiēt
ego res diuina fit / ga p̄ma apparuit / nō ab hoste itum ā p̄nāpio
fabricata putāt. Edes vō Saturni / rone erarū / gā eius ētate nulla fuit
ut ḡ nihil amisū p̄mūniri ōtt. Tribunos cōsulum ī curiis sustinuisse tempsi
ḡ alterius admonitione / historia vocalis est. Stō ab Sodalibus fuisse
vī / quos tribunos humi mortuos. Illigatur ḡ cū lanea vitta /
soluitur addūt sibi festū. i. domi vinctos / ḡ (ut ait apollodorus)
domino mortuo somnos tutos animatū / cuius gradus stat / quod domos
custodes / mollibus naturę vinculis detineret.

Bellū saturnale sumū nostri. primus a nostris Cyzico piratarum. apud
maiores diu uno ad xvm. kl. Febr. Saturnalia finiebantur. post
Caesar huic mensi duos adiecit dies. qui. caput celebrandi. apud
Varronem opinio / propter dictos pagi Saturnalia. Mallius Theodo.
Vn augustus / legibus iudiciis triduo feriis sanxisse. Plinius dir. i. xvm. kl. / an. assignat Saturnalia putare:—

.xvi. kl. Can. ferię deę angeronię. cui ponitur / sacellum Volupię
secretū. Ex edicto q angeron appellat. Quippiam cum
voluptę ore obligatum atq signatum collocatū vt manifestat / qđ q sus
dolorē / angoremq dissimulāt / q vincit patientię cōsilium adhibēs
voluptatē. Iulius modestus ait o huic deę pontifex maximus / q pplī
-r. mōbo q angeroniā dr / quippe vocē sit liberatus:—

.xi. kl. an. ferię sūt lauris dedicatę q deus ob bellū antiochię Romanis
Regibus pstō / apollo nūncupatus.

.x. kl. ferię / iouis Lustralis. q eam lucrētia meretrix pptuā r. nūcupauit he-
-redē / deo ab ea / multibus locis urbis colossimo sculptum. Solitos sa-

-crificiū edē cōstitutū / q dis manibus eius q sublimine precipitem
Iouis ferię dicuntur / qa existimauerūt antiqui animas a Ioue dari
& rursus post mortē a dē reddi. Ostē. Lucrētia sibi mortuo esse
complectā agros Solonum Lucretiū. p. r. dicasse / idq
sepulchri magnificētia / tunc pretiosissimis laboribus digestum.

Xvi. kl / an Opalia. cui⁹ an dies Saturno / opi. sacrum. q dicta
ea fuit Saturni coniux. huic dee sodales vota ea die nūcupāt: tūc
& ludi circenses fiunt / a mōstrāt vpim matrē esse mortalē
apparēdā. plutarchus Saturno / opi primū templum statuisse dr
Cornificius dixit / q eos deos Ioue terra / ablusse / & situisse ut
prōs similiter / frugib⁹ & fructib⁹ cū abscessu pessū ruituros
sūgibus parendo laboris / & dolēdo mori voluerūt. Dolentium. n. dū
ignorare sensus cōtemplatus laboris. hīc / q opē sublatā peregrino / hui⁹
deo sacrum ea die capitur sacrificium.

Vno tūm die Saturnalia xvm. kl / an. post triduum appetunt / primū ad-
-ditis a Cesare huic mensi diebus: dum ad edictū augusti q̄tuor diē
feriis seriendis adiecit. A xvi. igitur usque in .xiiii. decimum q̄
polo sacrificium ascendunt. Sigillaria q adiecta celebrant / & apud
ędes sacrum publicum / lucrum ēligunt ac edunt:—

Nonis / iuliis dies festus auctus: q liberę auctę / unoni cupreniae sacrificium
Iuuenes sacrificio. Ei sacrificio hic q cupresso adhibetur. cuius
sacri ac historia p. sat.

Excelso tonanti ut arces principales mittuntur: & sigilla artificiosa fingendo
ac venalia proponuntur / & homines ipse atque ipsius pueri pilleati ludos
faciunt. (Paulus sup.) Et sacellum dicit ante saturni ędes esse ubi
& capita stant:—

Martij prima die | quo nouū uocē aris accedebāt: ut ī pīcē anno ꝛa
domus fūdi noui ignis ī pot. Eodēq; ī gradiū mēsē | tunc ī regia
curiose, atq; floriū domibus laureę uetereę, nouę laurus mu-
-tabantur. Eodemq; mēsē & publice, ꝛ priuatim qđ damnū pecū
sacrificabātur, ut annaro pannuciq; comodo licear. Hoc mēsē
mercedes doluebāt magistratib⁹: q̄s coplures annus ēbat fabri.
Comitia auspicabātur Vestalia lorabāt. Et ḡuis cōsul ap-
-ponebāt matronę ut domini Saturnalibus. Illę ut pripiū
anni ad pīpium obsequiū honore suos inuitarēt: hi gaudium
festi ocij colebāt.
Nōnarum nugę uarię flamę hoc die positū ut metro
-rū ut uonori pecū fierēt:-
Maię Vulcani uxori quę pisę Maiestā uocat flamen uulcanalis. Vt
Maiis rēdiuinū fiat.
Maio mēsē Maiorū Maia pariter, mauriq; sacrificāt.
Terra mater magna ī sacrificatur.
huic Maię quę Labos trāspunat, sus ꝓcęditur mactatur (q̄ hostia ī ꝓpria
lingę Latinorū idioma illi ī sacrificio adhibi dicē, qm̄ore nostrū hoī
tur ēdictū dicitur. Maię gdes .i. tres Vt. Maiis dicta bonorū
bonę deę:-
Virgo mystica Thoscū bonę deę hīe nostę. Sacrapur diuę uiris ꝓhibet.
Vinū ī hostū uino nō pro nouo ī ferūt. Sacrificiū mollitū, mirū hoc nūquā.
In ędo uino omnō grę habēt: oeglus antistites dēt plorū ꝓnostici
Templū uiris moribus Thoscū ne liceat:-
sus
Fulmina Nobilis festos ī de Gallis mactāre dicit:-
porcio ꝓpinario Saturę Gallis mactādis missis Gallus ī mactāre
gestādi oi, multis uinū negauit, qm̄ oeasperum tot bonę deę quę nostis ore
hauiū gustauit:-
Bonę deę uirgula sceptrū ministra, qđ unoris hoīs potestās
in omnis templo ꝓhibet ī trāsire, nec uiros apparet.

Kt | uniuscędes | unoris monetę dicata.
Nt | uniuscędes | u. bruus sacrū Cāręę dęę Thoscis nōtū uoi uouis fieri
tergnū pastus.
Carnędęę pultes fabaria ꝓ lardo sacrificatur, q̄ uiros mazō iis uebus
cōporis roborētur.
Nt | unię uulgo fabaris qđ mēsē adultę fabę diminuēdę adhibēbat.
Terminalia:- Romanis cōstituto februario | ꝑ post dcccc ꝓ iii.
die Terminalibus sacrificabat terminalib⁹ ꝑ. ī gradib⁹:-
Sz nisi post | dies nox uoluit ī ferī, nec feriarū q̄ntū uiolatur ī dubio
Priscę ergo ꝓnius antistes ā Cn. flauio scriba Tuscis ꝓribus Romanis
nostrum ꝓdebatur: ponifex minor | ex q̄ rēpū dilegebatur
ut nouę lunę pīmū obseruatę assedū: uisaq; regi sacrificulo nūciatet
| tq sacrificio à rege ꝓminore ꝓtificē celebrato ędes pōtifex calat .i. uo-
-cato ī capitolio plebe uiętu aurū albū: quę cęsę uocabāt ꝓ
qđ nūc dies à Vt adnonas supputāt ꝓnūciabat, cū tunc dicebāt quę
ędo nascę Septimanas ꝓpter ꝓphęs ꝓdicabat. Vbū aut Kalę
Graecum ī .i. uoco Et hīc dies q̄ ī iis diebus q̄ calabātur primus ostēt
placuit Kalendas uocari. hīc rēpi cuię adq̄ uocabāt calabāt
nom dictū ꝑ ot olim q̄ ī tēpē ꝓtis uocabāt | deo aut minus ꝓdesse
nūm dicū q adnonas supputāt calendę ꝓdebat | q post nouā lunā opē
-tebat nonarū dies populus ędē q̄ uigil ī ferī q̄ fluū ędebat, accep-
-tus ꝓ causę forēsū à rege sacrorū, sitiuosq; quod ītē ea nūtē fandū
Vīgdē hīc Thoscis ocissimū dictus q̄ nouę primū obseruabat, ut q ab eo
die q̄ ad idus nouę dies putabāt | sciri q̄ tēpus nonę pluris
habebātur q̄ ii nonę q̄ die uigē ꝓcē ꝓtabāt.

Omnibus /dibus /ous immolatur āflamine.
Vt ōs /dus /ous /tr /unori oms Natōe attribuē: quā ꝫ Laurētes Kalōdare uocāt. Sꝫ Rois Kt. ā mēse Maio ad dodecī huic dē. Kt. dis suppliat. Rom ꝯ Kt ois ꝓpriꝰ pont. minor inuenia calabr rē diuīā /unori fecit Cūs Regina sacroꝝ i regis uxos pōr vt Agnā i regia /unori i molat. Cauſ Liuius ap Mar. ꝓ Sat.
Hunc dies oms nostri festos profestos aut interfestos uocant. Festis diebus fas. Profesti bois ob administrandā rem priuatā publicāq. ocssi. /ntiq. dodecahoniq. cōmunes. Festis ntur sacrificiis. Epulis. ludi. scenici. Profestis /festi. Comitiales cōpodiniatra /perbares. /ntiq. ist rē alia dividuntur. /llorū. n. diuīq. gbus bois fas est gbus fas nō est ius dicere. Hā cū hostia cēditur /feriæ nostræ est /inter cōsa ꝫ pōtes feriæ liæ. Rursus cū adolentur nō liæ.
Sacra dlebrant ī ut cū sacrificiis dis offerūtur: ut cū dies diuinis operibus celebrantur: ut ā ludi honorē agūtur. Dies vt ā festis obſuabr.
Feriarū publicarū gradꝰ quattuō. Aut n. Stativæ sūt, aut conceptivæ /aut Imperativæ, aut nundinæ. Stativæ uniuscuiusq. pōtis cōmunes certis annis ordinatis diebus ac nūis vt Terminalia, Fordicidia obſuabr. Hāc ꝯ die Fontinalia Vinalia cōmunia Lupercalia. Conceptivæ sūt ꝯ quotannis a magistratibus vt pontificibus cōcipiuntur, dies ut certos vt enim certos ut sūt Latinæ, Sementinæ Paganalia cōpitalia. /mperativæ sūt quas aut. prr. pro bitris pōtis dicunt. Nundinæ sūt pagorum. i. rusticæ. qbus quotannis gregatis ex pagis ut moribus cuiusq. sūt ordinatæ familiarū vt Claudiæ familiæ vt Iuliæ, sūt cōmunes & quas feriis ex pōtis familiæ ob causa domesticā celebrant. obſuabr sūt singulæ ut natalem fulgurū susceptionē. /tē funerū atq. expiationum. Apud ultores ꝯ quisq. q nō super Salutem Sementinā: sōm, Sextilem nullum feriis obſuabat. /tem funerū atq. expiationū /tem flaminum quotannis

tonitrua audisset: feriæ erant, donec placassent deos. Affirmabāt aut sacerdotes pollui feriis si dictis cōceptis opus aliqd fieret. Eadem regū sacrorū, flaminū nō licebat uidere feriis opus fieri, et ideo ꝫ pecuniā dīnabāt, nisi dies agendus ex decreto pontificum multabatur. Præter multa ut affirmabāt tū q tales dies, quidam alii ex his pōtes piamentū dare debent: quidam ob eam rē posse sacra ponti. institui debent. Sꝫ libro II negat ēē pollicitū ad opus ut addatur feriis sacrorū ius omne foriisset (ut aliqd adiungātur nisi necessitate ī piacula astringat. Semel autē quis quid feriis agi liceret, quod festorum nomen habet. Quæ ꝫ sibi ī spem dedisset, cuius pē similes adhibitis ex lege pontificum: nec illi q habē festi sententia fuisset. Nōminandi ex die nuncupatio ꝫ pecuniæ

& Professus sūt fasti quibus licet fari pro tribunali uerba solemnia: do: dico: or addico. His ēē tribunis sūt nostri. Comitiales, quibus cū populo agere licet. Et fasti q dē lege agi pōt cū pecto nō pōt Comitialis utriq. pōt. Cōpodini quibus ordinem liceat dicere. Stati q iudicii causa cū prætore ī ministrant aut ī pluri cuiusdē. Prælians a iustis nō segregantur, sigdē nisi sūt edictum xxx. dies, quibus exercitui ī pace uexillum nisi colore ī arce positum. Prælians aut omnis quibus fas est rem repetere: ut hostem lacessere. Hā cū Latiarum hoc ī Latinarum solenne cōpitum: ut diebus Saturnaliorum. Sꝫ cū mundus patet, nefas ī plurimum. Quare ī Latinum ex prætio q publice grdū ī duitur ī ter romanū populū Latinosq. fīnitus sūt: ī choro bouem dedere ī patrum festo q sī ullo humano bellum ortum esset fassi: nec patere mundo qd sacrum diis patriis ꝫ ex prætio dedicatum est: molisq. ornatus plurimis suum ordinē ad q tum putationē. Varro. Mundus cū patet deorum triste atq. ī fausti, nam patet: ex quo nō modo prælium cōmitti: neq. dolorum rei militares causa ex fastis habē: ac militē ex fastis nunc poli, ex quo libera q rē deq. cōduxere, religiosum ī. Vitabāt ueteres aduersos uocabulos, etiā dies quos notarent aduersos. Vitabāt item feriis

Sz cū ipse bellū deposuit romani addolescēdū posse / nullus obstabat dies. postridiumq; aut dies qs alij atros alij vocāt dicunt adonia obseruāt, q. d. Sulpitius Te. milioq. dicē a gallis ad alia āmigrāt postridie idus cuthilis / tē apud octauiū / multis aliis locis / sacrificiū die posteo celebrāt multo ossibus cōficiūt. Ideo postridie stantes aut posteo die ōnes Kt / dies nones atros dies hodie / ut ii dies neq; publicarū / neq; priuati negocijs cōmittāt. Hoc ēt Iulianus atro die pugnāsse dicit (q. l. nō / quēq; postea nōtat ÷ / qs nobis atro die nominauit. Ante diēq; quartū Kt vt nones ect / dies / tres ēt nominātē plorigerulas / q. d. dolor ille cū nostris ān diē quārū festas Kt Sextilis

Φ. Ad ēas pene milia / nihil attinū scribi vbi vbi tū fastis an nefastus dies sit / ēt plus hoc actiones nostras iuuat. Nūdinas licinius Iouis feriis ōtē ait: sīq. dē flaminica obseruādis i regia / cui arietem solum immolat. T. nūdinas nō interfuisse / ēt tū pollicē retulit. Turbatis nūdinis fieri / magistratū posse nemo negat: indicia adiecit. Cōtra iulius Cossus auspicijs / nequit nūdinas diurnas adumbrari posse. i. cū populo agi. Ideoq; nūdinis romanorū lucri causa nihil nō possit. Huic nugatori cū ego germanū illū liciniū / qui lege lx dierū sit effectū ut festis essent: ut rusticis q. nūdinandi causa i urbē venirent / litis denūciāt. Hortensius n. die fieri fori nō licebat. Cuius origo adscalonij et tyrij. Rutilius scribit Romanos ēt nūdinas ut octo qdē diebus tagetis rusticis opus faceā: nono aūt die i urbē ruri ad mūnera / legesq; accipiendas roma uenirēt / (or ut scribit) atq; ostiēsis fori maiores ppto celebrarēt: q. trinundino die ppositis singulis utq; nundinis scribi nostrorū. Vt i mos tantus ut leges trinundino die promulgarentur. Ea ut candidatus usus fuit / nomina nūdinis ut inirēt / i. tollendi possent. Vnde nomen possit adquirere / sed Sz leges omnū negligentius hic orgia / post trinundino q. olim nundinis plebis frequens adesse cogit.

Apud Lacedemonios i sparta q. apollini celebrāt hyacinthia vocales coronātur bacchi vim. Ite boeti pānasse mōte apollini cū sarmētū ēt monerātes: simul tū rodē q. ornatū delphicū / spolium barbarū in dōo gestantes colūt vū / apollini / libero pri rodē mōte ut diuina celebrantur. Inde rodē bacchi nalia altērus amissa gūr: ubi / sēq; rorū (vt affirmāt) furiosis cōmanū stetus ēt: q. plorigeri vocē ppetrandū. Ite Cymbalo crepitus adhuc hominū sepe quorūt:-

Insaris hoc ē ligneis dōmi obseruatū tenetur: cū ēt i sparta. i. dūno hominū pie: apollo nōāt: aū i sparta. i. nostrū dionysius q. liber pri hūāt:-

Adostimū Kt apollos vim phrygū nata bacchi sinit simulacrorū luctus Attinisfesta) festa celebrāt lenitio deo dū: quē diē hilarū appellant / q. pūm spes pollicitū nostē gradū.

Protenui scripsimus XVIII. q 60.

3.o id. Cossus dies pugnā sparsa sacrificiū abluēdi purgāmi: aū ēd i sacrificādi est: putāt nōnulli uidētur si assiduo pollicē. Cerealia ap vmbr. sementi.

Liberalia nōpt omnia: nisi q. q. festa sunt / nonis nundinis agendi vt tagetes: / Tabis ordē dicti arripiendi:-

Postridie nonas / vbi ut pipo ait / ro bono gestū aū p dū ppetuū. a thusci i phrygiā missit: aū populus ipsa appellantur / post victoriā pugnāt ornatū sanctiss. hi uictrices / vnde q. appellātur / a tolorū deum / deo ēt phrygij fieri precantur: vnde aū ppū ÷ victoria.

Trebatius i. p. d. ēt lignēis hostiam grādeo ēe docet. Vnū i quo voluntas deorū explorāt. Alterū i q. pro hostia deo ponitur. De utrisq; apud virgilium exempla. Sūt i iis q. ēt i sacrificijs. Et ēt primi nonarū prodonatio est. Est / hostia ambārualis q. rei diuinę gratia cruce cīcū ādūcitur ab ipsa fruges.

Obsum-ā-a sacrificijs ut si hostiū gd agi aut duci posset vobis ē hostiū: ordiretq; se ruinā altrinsq; admoueri: abnuisse/ qa sui dō offerēdi pūctū: qui ferrū obtulerit: hāc uolēti numini deū detestabat.

Dolichen ↑ apud quē hostia nō datur. Sz tātū polenta deū ppitiat. cloatiq; uiri hēc sēbāt. Dolichene ↑ apollinis ꝛ̄ra τοπος: īq; nullū animal sacrificatur: qui pīter gētis uolus, uiolā adorasse ꝑdit. Cato ↑ liber ostendit. ↑ lustrix boues faciebat ī uōbus ut hostiis: ne dolichenus gentium arā:

Cōtinuis albus ōtinuit uel lōgissimū. Apud anum magnū obstrepuit/ ne hostia fieret. Custodiuit ꝺ dolore utrūq; appositis sacra fugat. Hostiarijs ꝺ dolore habitū cultū imitātur. Nā ꝑ oppositū. Varro ait Gręcum hūc esse morem: qa sui ꝑ suis abstrahi/ qa anum magnum significauerit. hoc Plinius addit. C. bassus. Idoneū n. lōgissimū/ qui magnum anū adnuum grauē fuisset ꝑstitutū: qui hūc ritū nolēdi capitis ī uenit:

Veteres nullum animal sacrum ī finibus suis cōpatiebantur. Sz abigebāt ad fines deorum: quibus sacrum erat. Animus nō sacrorum bonum quos Zuaras Grotius uocat dis dextris existimabat. Quōdmodū igitur qui sacra ad deos ꝑtinentia nō possunt: a se tamē depellere nō debebimus: si animas qui sacra ex uolūtate nostra ꝑficiūt: uideamur offendere/ qui mille ex uoluntate: atq; ideo cū extorum sacra uisu ritu nostra erat/ bouem sacrificaturi occidere uisi erant. Hęc ego Turnebus lō. ↑ religionū ꝓ. 1x:

Vorsa ↑ cordē patuit. Tuba sacra Virgo mulcebri cuiusce/ modulamine uirili fremebat. Fo. 1111. q6. ut fo. vnde. Desinde ac deinceps dō:

Igimus Aui astris ac stellis opōtur imolari uolucres. Vn vnde. Animaq; ꝑ ligat ↑ astris Auiis

Cōstat omnes ubiq; ī alienis deū nūtū. Vn romanis ā nouos nos/ aū in ubē aliquē capi posse nō sidēt/ ouscondi tutelares deos: q ut qs eos capi posse diffidēt/ ut qs nostros putent aros hīc captiuos. Quare ↑ tutelares dei Romę ubis ↑ quis nominibus ī sacris. Tam ↑ si dū loquē alicui/ alii augurem putet qd dignū ad os adhuc sterbū et mutiat. Alii qd os mū fidei opem Cōstituē:— Cāmen qd auguratur dei aū oppugnatos aliquis agnat tuto ꝓfecto qd os eunto rōdūcūt sidonij sacrum ī ꝓtā nauibus:

Sidus/ Sidonost: aui populus/ uiuitq; carthaginesis ō Thebe: tog maxime illo

qui urbis huius populiq; tutelam recepisti: precor: uenerorq; ueniamq; á uobis peto: ut nos ppitium cuiusq; Carthaginis sui deserat: loca templa sacra urbemq; omnē relinquat: absq; his abeat: eiq; ppitus/ animus/ mentq; obnuorē/ formidinem iniiciat/ prodigia romanis adeo mosq; ueniat: nostrāq; uobis loca/ templa/ sacra urbs amplior glatiorq; sit: mihiq; ppitus romano/ militibusq; meis ꝓpositis sit. Si ita fecerit: uouco uobis templa ludosq; factum/ secundum uerba hostiis fieri opōtet: autorantenq; uidori ex sententia ut ea promittere futura:—

Verbis/ exercitusq; sic deuouentur iam numinibus euocatis. Sz deuotores ī pariter ꝓfecto possūt deuouere iis verbis.

Dis pr̄ sue/ sonissimis: sue gālia nōie fas ē nominare: ut omnis illa urbem Carthaginem exercitumq; quo ego mo sortio dicere fugia formidinē/ terrore cōpleatis: quiq; aduersus legiones ꝓficiscentq; nrum arma telaq; feriant: uti uos eos exercitus/ eosq; hostes/ eosq; hominēs/ urbes/ agros eorum/ et qui ī his locis/ regionibus/ agris/ urbibusq; habitant/ abduciatis/ lumine supero priuetis. Exercitumq; hostiū urbes agros eorū quos me sortio dicere: uti uos eas urbes agros capita eorum deuotos/ consecratosq; bonos/ alios legibus quibus quoiusq; sunt maximo hostes detoti: eos eosq; uicarios ego me de magistratu meo ut. p. r. ꝓscribus/ legionibusq; nris do. deuoueo: ut me meamq; fidem/ ī pium/ legiones exercitusq; nostrum: q his rebus geruntur bene feliciterq; nos uiros sinat esse. Si hęc ita faxitis/ ut ego sciam/ sentiam/ ī telligam: tum quisquis uota hęc faxit: ubi faxit uestro festo esto omnibus atris tribus. Tellus mater/ teq; Iuppiter obtestor/ cum tellurem dicit manibus terram tangit cum/ cęlum dicit manus ad cęlum tollit: cum uotum recipere dicit manibus pectus tangit:— Inauguratis autem hęc oppida templa

tuota Stonios: frolgollus: Gabios: uoios fidonus. Hetruria
Italiæ. Preterea Carthaginē & Corinthum: & multos
exercitus oppidaq; hostiū Gallorū, hispanosq; aphrose (mu-
rorū aliarūq; horum q̄ pri̊a loquitur annalos:

Q. libari imp̄ hierot / hoc mēse bubus lx. / In verb. Dic̄ imp̄ luna. lxx.
li. p̄. 2.8. / nmp̄ q̄ libat diuos p̄mum.

Ad. xii. Kt. februarias / in hoc mense sacra fiunt per gentes / pomibus
multis.

Salios Marti dicunt antiqui. Verb. hoc mēse dedit / q̄m ide pie / mars.
ostenus hostibus a pace Saliaris tubicen dicit Salios hoc mense
festos agari diebus octo cū auspicato. Qd & Aristonis Crispo
plato uolumina q̄ disputant q̄d sit februum.

Adorea mycon polibius corpis uocabat. Et plor verbamus cū rē dicunt hoc
fore laurea erat coronatus. Varro tū q̄ scribit ab hoc
testatur maiores polios dixisse hoc uocabulo. Hoc dicit dies
festos ex pollucto populū ad conuiuandū cū corona laurea
a mittere cubitū. / Ex. dicunt 2°. E mos ergo primo dicebat
laurea sumebatur ob res bellicas, quū uictor offerebat coronato. Mos
adhuc ūsurpat.

Omē mū di simulachrū adiectum quod bonū omen.

Hon. Et si uidetur ut edictum respōsa mūsi q̄dam: uti ego q̄ memoria
repperisse uideo dicit Cin.

Cum pol agrū terra manibus penetratur: ut post ligno q̄d humus
uite q̄m ut radicē fundat ferātur ōtes pars ramos hūc T. Marcio
Sufs Sep. 50. A. q.

Natale et lustrum.

Lustrum dicit q° ⁊ sunctus lustratur: & nom̄ accipit. Sz ⁊ mas ⁊ femina
Ostmus ÷ femina. Est ⁊ nūdina nominū dor à nono die nostrū
nūdinum q lustrari dr: -

Quòd Δαίμων τινὶς ἑκάστῳ γενόμενος συναπολείπει φθορᾷ (1111 [illegible]

Bellum.

De peditibus diebus, quando bellū gerē nolūt, q̄m hoc ypo (8 vbi ϕ.
De vrbib⁹ duodecim, quomodo eis mutuis, duodecim, hoc ordine gerūt ypo
q9 Q10

Solebat

Solebat seruos ministri domus suos aduersus singulos multare.
_ bris: Quibus adhuc q̃situm fuisti ita demum aduersus dominos
agere posse, si uerberati:-

In vltᵒ morbi et sanitate hᵗ scripte problemata.

Vtrum simpᵗ an multipᶜ alius digestiue faciliꝰ ꝑt:- Et tibi
vtrobiꝙ ꝑtē dispuatur.-

Vinū calidū nocet an frigidū.

Cur dicit Aristoteles .iiiº. de obscuritate Multiformes
obscuritē audire / Cerebrosos.-

Frigidū an calida pt malicie naturā:- Inutrobꝙ ꝑtē.

Cū de musto autumpno aut nulla ꝓpter obscuritē:-

Cur cruda difficilē digestiue facit Ysicium:-

Cur fruta cruda nō nullos ~~cruda~~ cruos calidiores faciliꝰ
coquūt ꝙ crudos. Vt ostreas lubricas / faciliꝰ ꝙ ꝓpter.

Cur Simpiꝰ ꝙ ꝓpter si apposita cruda fuerit ꝑtē calide nutrit ꝙ cocta.
Denarios nullū vobis apponi fuerit lectionē.-

Cū vinū Egipto ꝓpter frigida nō nutriat:-

Cur calida aq̄ ꝙ ꝑ nō mouēt minꝰ nutrit q̄ ꝙ mouēt.

Cur aceti calidi frigus augeat:-

Cū ꝙ tōbē rotundū vesicē ꝑticulare mutē.-

Cū homines ꝓpter ꝙ ~~πολυπροσαφονο~~.

Cū antumnō ꝓpē ~~Aegipti~~ calidū ꝓtrū:-

Cū Aegiptū nō calefiat

Cū oriente calefiat nō ingrat

Cū sonus si fiat calefiat / nū nō putri.

Cū omnibus rebus ꝙ mutatē habet. Sonus vocis auditus. aqua grauedo.

Cū ꝑ pudet / ꝙ grauedet / rubor: pallet ꝙ mutatē ac tremūt, lapsē uchē.

Cū sal cruentant.

Cū dextrali unū validissimi uiribus. 53 firmus ad gressum.
Cū bibit nō gressū q̄ prius firmissime manet.
Cū stipe timorē. mollis primo pugnabit.
Cū mel nostrum uinū uetustissimū optimū :-
Cū pinus uinū pruriens ÷ nouū uinū ebrius, sicci, frigidi, humidi.
Cū olerū ipsum, mel timo, uinū timeo optimū, mobilitatē.
Cū crudē potio morbū uī. cōmo q̄ diu q̄ pōt.
Cū q̄ dentes dū bibit frumū plenū, q̄ sitis sedit, sum plā arodū.
Cū manū uolupt, prodita pri q̄ sumo :-
Cū q̄ auidius uomit, frenius pugnabunt. -
Cū oculi altera lachrimis ow q̄ manu pectorum) ñ uetus dolorem offendit.
Cū aq̄ dentis nocet.
Cū ipsa uox offendit.
Cū manu cinerem pru bosporū offendit.
Cū oē dulce, magis dulce aū frigidū, q̄ cū calidū.
Cur iciunis magis sitit q̄ cenatis :-
Cū anulus digito minimo grossus sinistre manus gestatur -
Cur magis dulcis aq̄ q̄ pluit uidetur - pōdus abluditis -
Cur aq̄ mineris uetus similem cernitis :-
An imagines ē aquis audire sim opinemur :-
Vtrū prius omū an gustus
Cū uinū pū pruriens ū ad pōs mutat ut noctu
Cū cinis aquā ñ uinū ebrium gustu.

Ex scripti empirici libro 3 auctore Athenaeo

Quare ἡδέα multi λυπεῖται ἐφοδοι. φιάλη, ὅταν ἐξ ἐστῶτος ὁρᾶται ῥιπτουμένη ἀποδιδόναι. ῥιπτουμένη ἐστὶ σταθμῷ ῥιπτουμένη διὰ λεπτοῦ εἰ αὐτὸ τοῖς λεπτοῖς τὸ πυρὸς ἔχειν. σταθμὸς δὲ ὁ ἀνωτάτω. διὰ λεπτῶν δὲ μᾶλλον ἀναπίπτουσι. οἱ γὰρ σφαῖραι ὁμοιοτέρου τοῦ κάτω ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῆς ἀπωλλο-θείσης οἷον τὸ ἔλεγε ὡς κανὼν αὐλὸν γενοῦ αὐτοῦ. ὁμοιοῦσθαι διὰ αὐλὸν καὶ σταθμὸν τὴν ἀπορίαν διαλύειν ὅτι ἀμφότερα διέξιμεν : γνώμης ἕνεκα τὸ τὴν ἐπιπολαίως ἀμαυ-τὸν ἀδελφιγώνιον πολλῷ μᾶλλον ἄστρα ὁρᾶν. φιάλη δὲ ὡς φασὶν ἐστὶ ζωγράφου αὐτὴ ὑδρίᾳ ἐμέλησε πολυτελεῖ καλλιφῶν ὑπὸ γύρεως φιάλη ἀπορεῖ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἀπορεῖ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἀπορεῖ ὑπὸ τῆς ἀπορίας

– οἱ μὲν οὖν στωϊκοὶ ἀρκοῦνται, ἐὰν μόνον τὸ ῥητορικὸν ἔργον
θῶνται τὸ αὐτό· καὶ γὰρ διώρισται τοῦτο τὸ διὰ πάντων αὐτὸ
χωρίσαντες. οὐδὲν διαφέρειν. Ar. διώρικεν τὸ ὅλον
τὸ εἰδικὸν ἴδιον. Ex Aristot Cratylo μωρίαν. σωτὴρ
μὲν εἰκότως φησὶν αὐτὴν τὸ σῶζον, τὸ δὲ, τὸ τυχὸν
τοῦ σώζειν. Ex Ammonio ἢ τὸ ῥητορικὸν ἔργον
θῶνται εἶναι τὸ τοῦτο σοφιστὴν ζητοῦντα διαλανθάνειν τὸ
εἰδικὸν ἴδιον αὐτοῦ. Athenaeus λόγων διώκειν νοσεῖν.
ἐκλαθέσθαι τοῦ τῶν αἰσχίστων αὐτῶν :—

Οὐ νοεῖν δὲ ἐμέτου τὸ ῥητορικὸς, ἀπὸ ἀφέσεως· ἢ γὰρ ἰδιωτὴν ἀποβλέπειν
τοῦτο. ὡς καὶ τὸ βδελυρὸν ῥητορος, ἀπὸ τοῦ βδελυρὸν εἶναι τὸν ἀκόλαστον
φασὶν. Ath. οἱ τὰ ἀπὸ τῆς ἀκοῆς ἀναγόρευον ἀπέχεσθαι
τῆς γρίνου τοῦ ἰχθύος τοῦ ἀφ' οὗ βουλιμιᾶν· ἀφ' ἑκάστου δὲ ὧν
ἔθος διώκειν, ἀλλ' ἀποστρέφεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ λοιπὸν
ἑαυτὸν

ἡ τοῦ κλινοποιοῦ τὸ δικανικὸν αὐλητικὸν — τὸ δίκαιον. τὸ οἰκοδομικὸν αὖ τὸ
οὐκ ἄφρον. τὸ ἐστιατορικὸν, αὖ τὸ καλόν —

Leaders and Magistrates

Cristolaus et Andronicus Lysiclesmachus et Charinides magistratus Athenis
regnante Diotrephe. Olympias nona supra octogesimam. Olympiade
hac Athenis Archias fuit, Romae vero consules creati sunt Lucius Aemi-
lius Paulus quintum et Caius Sulpicius Gallus. Eo anno Perseus Philippi
filius Macedonum rex bellum Romanis intulit. Causa belli haec fuit.
Philippus Macedonum rex, cum Romanis bellum gessisset, pacem cum
eis fecit, et foedere icto cum Romanis, ut Demetrium filium obsidem
Romam mitteret, Romanis tradidit. Demetrius Romae educatus, cum
adolevisset, et Romanorum mores et instituta cognovisset, et ab
omnibus propter corporis et animi dotes amaretur, Romanis
gratissimus erat. Perseus autem Demetrium fratrem invidia
flagrans, quod is a Romanis plurimi fieret, et quod ipse
Macedonum regnum post patrem obtinere cupiebat, Demetrium
fratrem veneno interficere constituit. Quod ubi Demetrius
animadvertit, ne a fratre veneno necaretur, ipse sibi mortem
conscivit. Nam cum vinum, quod ei Perseus dederat, bibisset,
statim mortuus est. Quo facto Perseus, ut fratrem veneno
interfecerat, ita etiam Antigonum, qui Macedonum regnum
administrabat, veneno sustulit. Deinde Macedonum regnum
occupavit, et Romanis bellum intulit. Primo anno belli

ρωτᾶ hermian ⁘ ἐκ τῆς [illegible] platonici phaedri
apparet ex his quae proclus in hunc locum
περὶ δὲ τῆς ὁμήρου τῦ φλοιοῦ διαφορᾶς φλοιὸς ἰσορεῖ.
αἱ μὲν γὰρ ἀμπελίδες τὸν φλοιὸν ἐλαφρὸν λεπτὸν τὸν ὑπὸ
τὸν ἔξω. αἱ δὲ δρυμώδεις παχὺν καὶ βαλανώδη ὃν τὸν ὑπὸ
χροᾶ τῆς δρυὸς ἐπιφυῆ αὐτῇ ὀφθῆναι αὐτῶν.
ὁ δὲ πρῶτος ὁ φλοιὸς μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν λαμβάνων
τὸν ὁμηρον μὲν ἐνεστηκὼς τὸν δρυὸν τὴν λαμπυρίδα
τὸν ὄπιθεν, ἐ τὸν φλοιόν. οἱ δὲ ἑξῆς ἐπὶ τὸν ἑξῆς
τὸν ἐπιφάνειαν ὅτι πρὸς αὐτὴν τὴν ἀγάλματος αὐτὸν τὴν ἐξῆς
ὃς τὸ ἴλιον ἔχειν ὡς γωνίαν, τὴν μὲν τὸν
πρώτην ὡς ἰσοπλευρὸν τρίγωνον, ἐ τὸν φλοιόν. ἀεὶ δὲ
δεῖ λέγειν ὅτι ἐπὶ τὸν ἐπιφάνειαν τὸν φλοιὸν
φυόμενα. φησὶ δὲ λοιπὸν τὴν προσηγορίαν Πολέμων
Πρὸς ἀγῶνα. εἶδος δέ ἐστι λακρύς, ἐξ ὧν σταλῶν
ἀφιστάμενα φυσικῶν τὸ ὄμμα. ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν
αὐτὸ. τὸν δὲ λεπτὸν τὸν σταλικὸν τὸν προσφυᾶ
ἐδαφῶν ἐπὶ τὸν μεσὸν ὡς ἀφιστάμενα. ἐπὶ δὲ τὸν

ἀγαθοῦ δαίμονος· ἐθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, μεζόν τι δίδοντες,
τὸν ἀγαθοῦ δαίμονος ὑπερφοῦντα ἀκρατον
καὶ τὸν λέγειν ἀγαθὸν δαίμονα· χωρίζοντες
δὲ μίγνυσθαι δύο σωτῆρ· καὶ ἡμᾶς δὲ τὴν
δεντζᾶν τοῦ μείνασ· οὕτως ἐκάλουν· καὶ
ἀνθηβαῖος δὲ ὁ ἱερῶν ἀγαθοῦ δαίμονος·

Sed nō ego incautus sum qui uoluntatē uoluptatis ingenuæ
M. Cato A. Albinus. a M. quodam Catone professe in A. Albinū: qū
L. Lucullo consul fuit. Is albinus res romanas
ratione Græca scripsit. In cuius historiæ primo scriptū
est ad hāc sententiam. Nomine suo excusat sibi ignoscit.
si quid in illis libris parum composite aut minus elegater
scriptum foret. Etenim cum quis homo romanus natus in
Latio & eloquiū Græcū a nobis alienissimum est. Id eo
veniam gratiamq; malæ existimationis si quid offen
sum postulauit. Ea cum legissē M. Cato:
Nemo inquit Albine nimium nugatorem
: quem maluisti culpam deprecari: q culpa
uacare. Nam petere veniam solonis aut am
peccantes erramus, aut cum noxam impio cō
-petentis amisimus. Te ingē ore quis pculit
ut id cōmitteres, quod prius q faceres, petetes ut
ignosceretur: — Macrobius p Saturnalū: —

lib. i. 2°.

Cornel. Nepos nō dubitat dicere. Cic. li. 2°. optatū ad Cōsulū nepotes.
Ita q nō cū ea q dixissemus Dextro ore: quæ facete & breuiter
& ante homines etatis: ea ppone ne appellari dicteria voluerūt.
(Homines q; ppositis nō raro Cornel. dicteria appellat: —
Et putes nos igit Arpinates, satis os romanis pte ora. Tu poenus hannibal
plane igit, satis os ordo romanis pte ora: q si auarissimi sit.
Sarcasmū apud ueteres fuit: qd vocabatur prosternia. In eo nos erat ut
si quid exopulis sug fuisset: ignoscendum. Sic Catonis Cornel.
est. Hāc Albidiū quēdā q pecora comedisset: & nonnisi mortuū
q ti reliqua cont. i. odio q dedisset: petiuit forsitan dicebat, qd
comesse nō potuit, id ābuisse. —

Matter. M. Brut Sorilii cū phōsū ḡre parū fundū absūlissit ā ḡestre
Sbūcette hastē bona oīa: nō offrigit, dixū tale Ciceronis. Etsi de
q̄ multis ompt̄ sciatis: cōparauit Sulpitius huīc fundū terrā d dusta.
Filia aūt Sulpitij erat Junia Tertia. Cadit q. C. Cassii uxōr Lepidi
dictatoris, tū i matrē q̄ puellā:-

Plāus i iudicio sōr amici cū molestū testē d struē uellet: i Pregauit cū pastore
scribere, q̄ artificio ſt mouerur: Ille urbane respodit Gallū
pubico. Suetonii hōtem ſtrauit: qđ nō ſpernit i adulterii oppro-
briosē ambiguitate coluerit. Hā planus i Mauri Galla impu-
dice audiebat:-

Post mutinēſē pugnā q̄ milites qđ agēt Antonius, respodisse familiares suis fertur
Quod Canis i Egypto. Bibit ſt frigit. Quoniā i illis regionibus
cōstat, omnes impetu aquarū ebrietatē q̄ternōs, aureos & bibere:-

Publius Mutius i primis malignū cū uidisset pueris testibus: aut mutio
ḡre nostrio qđ i rōmodi accidisse: aut nostrio cui aliquid boni.

Faustus Sylle filius cū soror eius eodē tempore duos Mootos habet. Fuluiū
fulloris filiū & pompeiū cognomine magnū: miro ḡre so rori
nobili & magnā, cū fullonia hōte.

Apud. L. Gallia: q optimus pistor urbe habebatur: Emilius Geminus scorto
utebatur. Cui filius eius adōnes uidisset: nō similiter ḡre
Galli fingis? pigri. & mollis. Intemperiis n. frigo ḡre, luxe pigo:-

Demosthenes exercitus ad Laidis fores: amissorū tuos gressus mirabatur
: dixisse hoc dicto. οὐ μεταμέλει σοι τούτου ἕνεκεν.

M. Volumius pithecium cū C. Iulius, uno tm̄ die cōsul fuisset: dixit.
Iste flamines, nūc cōsules dialos fuit:-

M. Cū cū apud Damasippū cenaret & ille medicari uino potio diceret
Bibit, phalerni hoc: annos. xl. ē. bō ḡre etatē fert.

Idem cū Lentulū genere suū exiguę statuę hominē, Ego q Iudio aceruū
uidisset: qs ḡre Geneā mortū ad Gladiū allegauit.

Cū i pueris quē a Cicero fr rogarat: uidisset cuiq; ponit imaginē
eius ex boxo liniamēta uisq; ad postremū ut moueat pisces. Cicero

autē. Q. uro? sturgiū uit: Dair. Frater meus diuitior
maior est q̄ hortus.

In cōsulatu Vatinii quē pauis diebus Gessit.
Magnū ostiū, ānus natiuitatis festus:-: grillo cōsule, nec bruma
nec uer, nec estas nec autūnus fuit.

Quondā Vatinio: q grauius erat domū adire i firmatū uti uere, respōdit
Volui i cōsulatu meo uti uere. Ex nocte nō exp̄dit.

Vlpianus ſt, cū uitabat: ut qui respōdisset sibi Vatinii nomine uti
cū humoris ſt rei. p. d Cicilio respōsum gloriabatur uendor ergo
tibi Vatinii?

Caninius q̄ consulis q uno die cōsul fuit: nostra cū respōdisset pariter honoris
initio cōsulatus: & dormit: qđ cū grandis oī compotō urbanitatis inter-
pui. Notabile exemplū est Caninius cōsul. Deinde. hora octaua
ē Romulus: ut q̄dā uolunt ab quibus cōsul fuerit. Ita: Vigilā-
tibus hōmes respōdit Caninius: q̄ cōsulatu suo, somnū nō uidit:-

Cicero de pōpeio. Ego uō quos ego hōs: quos ego non audio:

Cū ad pōpeiū uenisset., Minime sero ueni nā nihil ibi prandē
uideo.

Rogati pōpeio ubi dolabella gener eius ēet, respōdit socero suo.
Cū donasset pōpeius mossigū ciuitate romana: o. hominē bellū
ait: Gallis ciuitatē q̄ nūtiis alienā: q nobis nunq̄ nostrā reddā.

Ita q̄ merito uidebatur dicesse pōpeius Cupio ad hostes Cicero
transire ut nos timeat.

Post uictoriā Cesaris i Britannia: aurū i plurimis partis ostentasset, spōri-
tum ait me tangit. Iuuenis i Cesare, q ita regū prosternebat
ut torpedo Lacertū uolut mollis i rodebat: acto ut Sylla
nec prudens de fori pōpeio ut male Cicero ibi illū puerū
male pōnebat.

Cum laborius ſpectaculorū apparatu nuntio horrorem à Cęſare: ouſtigio
T. pūij. gradib⁹ adſpectū breuiſſ / uiolas d̄ligere ornādo
— tragœdiæ: opus. v. & cū minus reuiſſet aut cū ſpectatoribus
laborio⁹ ſpectaculo grauis. Et repſſit tū, niſi anguſte ſederet.
ſimul ⁊ illū reſpuit ⁊ inanū ſtrauit iocans: auiſ nuū ęſſet
ſpectatorib⁹ ſuis augere. Hor ſpect. Et ſpectat. n. laborius. Hinc
ſi anguſte ſederet: q̄ ſolus duobus ſedilib⁹ ſederet / ſcripſerat
Cęſar ſuetonius: q̄ ī motu optimus auiſ / malo uadubat.
Idē
ſpectatorem ęſſe / ſi ſedendo ſonnū irruere patū. Mānab
hoſpitē ſuo. p. Gallio regnante: ut dominorū prouigo
cuius ſcripſerit: aſſiſtebat ſpectaculi dict. Et q̄ ſine labōr
ſcripſerit diſſicile eſt.

Abandrone q̄dam Laodicēno ſcriptum: cū quo adultus ſcripſiſſet
ſcripſerit q̄ (nā illo ſe legendi libentiſſ prīg ad ſcripta
uenire ſpondet) ita ſcripſit publicā ſcripturā. cāi
ἐσπούδαζον ἢ ἐσ ἐμὲ ἐπιδεῖν ἐσπούδαζον.

Ad. C. caſſium uiolatorē ripę. Volē idib⁹ martiſ me ad Cōſ
uocauiſſet: q̄ ſtatio ꝛligarū nihil fruiſſet: nūc me ꝛligio
uocē ſcripſit:-

Cū ſpectaculo Gener ouis mollius ſcripſit: ſilicū cōtinuiſ: aut filiæ.
fabula tuq̄ uiri. Et nū. M. Lepidus: ſcenam diſſerit
+ pręb ſcripſit: Tullius aut Ego nō tui ſcripſi ὄμοιο ἐσπουδ.

Auguſtus aiat Tragœdiā ſcripſiſſe: ordiq̄ q̄ſi ſibi diſſiliuiſſet ſcripſerit
poſtea Luanus Gnnius Tragœdiarū ſcriptor / ſcripſerat ouens
q̄d agerent Atreo puer. Et alio. Inſpexit ſcripſ / nouauit:-

Idē
Sybotā torpidē q̄dripedi ſcripſit profectū manu / modo tractū
pueri ſcripſit ſe ſcripſi elephanto dare:

Cū aboo patruiſ Tauro cōſulariū poſcent / diuerſq. labor
hominē ſuligo loqui: nō parū abillo ſibi petitū datū.
Sz ea ſcripſi ſcripſi credere.

Alium præfecturæ equitū ſūmotum & ſcripſ ſalariū poſtulantem: di-
cēntiq̄ nō leuis cauſa duo hor mihi rogo. "Sz ut iudicio ho
minē uidetur ſcripſiſſe & tū officiū deſcripſiſſe / hordisto
ſcripſit Tuto accepiſſe apud omnē aſſirmo & ego deſcripſi
me nō negabo.

hordis
aſtrēs ſūmoto & ſuppliciter dicēti / quid patrimo dicam
Dic ſigt mihi diſſimulo.

Saxo deſcriptionē ſcripſū / ac notabili cuniculo ſcripſit / ſcripſerat / ruinā
tū ſua opa reſtituit / ſic leuitas aſſignit. At ne fugias
ingt / nuq̄ poſt te reſpexeris.

Calbo cuius ſcripſo ſimo Gibbo ornat cōpus: agonia quod ſcripſ / ſcripſerat
dicebat Cōſigo me ſigd ſcripſi: reſpondit Ego te monē
poſſum / cōſigere nō poſſum:-

Cum multi ſcripſo caſſio accuſarent q̄ abſoluēbantur: & architectus
fori auguſti diu trahebat: tū ſcripſit. Volē caſſius
& meū forū accuſaſſet.

Cū gdā
Cū Volēſ monumētū patriſ ſcripſerat / ait auguſtus: hoc tū uos
monumētū ſcripſerat:-

Cum audiſſet Deos patres q̄ſ in Syria Herodes ex indomitis ſcripſerit
uſſit ſcripſi: filiuq̄ ſuis omnib⁹: aut: Melius ē Herodes
porcū eſſe q̄ filiū.

Idē q̄ Decennē puē nouāq̄ oſſa ſcripſo uenuſto / nulli ſcripſolue: nūc
ne ſcripſis q̄ſ adeū ſcripſerat ſcripſ exhibebat. / nouiſ q̄ dūgta
Valo ſcripſ genū mouollo obuū ſcripſtrouia / Caſper auerſinū
Adamaſ ſcripſ Tiberiū Margaritā Cilnioq̄ Smaragdo / aſpi

figulorū, boccalo postmodū / adbuentū hōis : iva ouiū ejus
vaisa. realaqua mocharū :-

post opulū ignur inops / ac sūn ullo appararu discedēs: valedicēti
hoc tantū respondit. Hō putabā me tibi tua familiar.

Cum de tyrio purpureq̄ quēdā nimis parū obscurior grōnē,
dicebat vidisse. Ergo alterū sumpsit. his usus : postibus
Quid? ergo usq̄ me pōtes. v. dicebat bonū autū : solario
ambulaturus pū.

Honorabatur pro damnis oblivione gerebant dicens / nūq̄d
forū mōdes? Atripot tyr Comediarius Quicillio nomiā
nostri.

Valerius Pōma pro tenue obscurior gratuit Cossutius Labe-
gra volebat tū videri disertissime virū / & nullo pissim-
bulus se gloriabatur Cui Cesar / nō minor ign Dives aliquā
pūr legiones.

Rubria adste magnitudine gris alicui : quā qdā equus romanus
dū cuxit (Rp volebat duorūs ornatore : cubiculū omi cubi-
culū tenuis cautione sibi iussit Et postpū mirabili hāc rōz
reddidit. Habeba : adsonū cubiculū / q̄ ille cū multū
dbeat : dōmū vendit.

Vomi fōr Romū q̄ arte habitabat. Dein Stenbone Pedulione
Cesarū / multo celebriorē Catonis grauitate / ait : Quisq̄
prōtem statū civitatis cōmutari nō vult : et civis virū
bonus est. Satis stoicū Catonē laudauit / sibi negris af-
fectauit Pedius vestē nouā expulit. -

Tumultuant Romāi similimus Cesari : Ut eorum ora cohortat. Augustus
Gallus hostem adste iussit / cuiusq̄ hō modo Regnum. Dic mihi
adolescens fuit aliqū mater tua Roma. Negauit illo Hercū-
taneus adstit Rp pūr mortis spēs :-

Temporibus triumviralibus pollio cū Lesbiū nos Rem augustus scripsisset : ait :
Atqui tacco. Nō est. v. facile rem scribere / q̄ pūr proscribere :-

Curtiusq̄ue v. dolitus diffluēs / cum magnum tardum simpsisset Rōmāo
Cesaris : Regnum Antiochi licere. Respondere pueros
quidvis licere. Illo sensum gr̄ nostram mutit.

Ac alienum Augustus cuiusdam Senatoris cui sibi nō rogatus exhibuerat
Arotto multo quidmagnos. Ac illo pgrinum adhuc hor
plum dispexit. Mih. Habet.

Solebat Livius augustus libertus Rhomā opa pictura magnus potuisse adstrue.
Cui more Senatus comun pmisit plebeiū : quo vicinus suspecta
pars altior ponuit destructionē pūr debatur vacuū Rspatio. Cesar
occasione usus propriū altiora Rstruxit spatio dili-
genter explorato / affectans litteras similando : geminumq̄ accepit pōma.
Dissimulante libertō. Cui postea coepto alio opere leniter suscensum
Cesari obiecit libello tali dato. Consurge tibi domine admoniq̄s
pergens (quod videbatur :-

Dolebat Rhodū urbs Rich. Strabonis Turonij Fluri Hyacinthi : negare
frumēto donatorē : cū Rhodi arcuatae spectet libertatis nūmis.
Cogitaq̄ posse Turonus Regnū Rhodū quodcunq̄ Cesari se Rcepturū
Ad modū pūr :-

Rich. Et Rhodū hic ait Rhodi augusti gladiatōr : adhuc. Rhodi. bodie. v. me
patrōnis civium : bori viri.

Commodabat Rhet pctm Rpetrando gladiatōr Limā Rhodi comitatus dissi-
militudine. Quippe cingebat Limā grauibus : hic umbrati
Rgdū luxuriose Gregor circumdabatur Athenarū patre
Scripto Vedio Rhū Rter duas pricipes Rtinens Rtentus.
Elegantior illa Rcepit. Et hi nōn Rtent frontē.

Rufus Rufus / Rufe. Quid facio ego te autū te nisi frontē.

Exēta ītrogāt̄ | ombi gſtiōe: quod nō ēſt molestū ocū: aliud alio
opinātē publicū ſȳrus mimus podagrā igt̄ pdix.

Emilius plus.

| phicrates athēniēsis Menesthea filiū ē ligt̄ ex Tarsa natū Cili
regis filia. | s cū ītrogaretur utrum plus patrem matrem ue
facerēt: matrem iquit. | d cū ois mirū videret: at ille
Merito igt̄ facio. Hā pr̄ quidē ipse fuit th vacē mō genuit,
ſed mater athenodorum: —

Celius Cic.ōn

Itrag Dominus est mihi inimicissimus. Vt nē familiarē gdē suū quēq;
tam odorit q̄ me: —

Sannio

S comma morsus fingunt: Hā quod agit obiit Roscius a. hoc
dum ſtringit S comma: —

Odauius gnatu nobilis videbatur ciceroni ēdum ait Hō audio
q̄ dicis | Ille rſpdit Certe volebam bō sonare aures hre
hoc dicēdo: q̄a odauius libȳs omūdus erat: q̄bus nos ost
aures sonāt: —

Thrasonis duis cūdam gōi q̄ pūctius rogabat: pollicit cū amicis
ac pbis, q̄ cū clementē regis negaturus ēst: ad aduis orator
nauiget rſpdit ergo impossibilē nō diuis spē salutis. Ita nāt
antigonus vno obtutu luit: —

Cū regis libertus ad nouas diuitias rapidus ostia ad cōuiuia cōuocasset: &
īndido boue minutias gſtionis: stiua pr̄ volūtē dicēs: aū & ocnigra
& calua subra putmā unius coloris ēt. Arridens plus ēdigne ferēs.
Tu nobis igt̄ absolue: aū & talibis & nigris coris similes manēt gemmā

Deos lancos pedes habere. Prouerbiū in ducti p stultus ginum
Canto uiuendo allignat poeta. 12 soli addit sibi festum,
mense decembri. & capellodoro volūt a Varrobio p Sat.

Totidem nobis hostes quot serui. Var.

Leges bonę ex malis moribus procreantur. Var.

Matter timidi flere nō solet. Ennius gebus In Thyestis via-

Fortes fortuna adiuuat. In Terētio & hyperlatiō Ciceronis.

Sepe ÷ & ſ̄ pallioło ꝓdido pepercit. Cēlius ap
Cic. in Pisonianis
ꝑ ſ̄. Tusculanas.

hominē frugi omnia recta facere.

Vbi nō sis qui fueris nō & cur uelis uiuere. Cic. in ꝓpter.

Multū quod ꝓbe legeris multū dabit tibi nouo hymetio. &
falerno uetulo. ꝙbuꝰ q̄ utuntur gulones. Var.

Antiqui ÷ Bn̄ flatas tibias moliebē sonū solere reddere
egyptio auaro olim argō opam ꝓdere
Tam dest auaro q̄ ht̄ q̄ q̄ nō ht̄.
b. a.
Auarus i nulla bonus est: & ſ̄ pessimus. Sallustius in ꝓpter.
Summum ius summa iniuria. Cicero in officiis
Auarus nisi cū moritur nil recte facit.

Qui minus opus fuit q̄ hoc uobis tangere:-
Facile ost cū valemus rebus egros domus
Ita fugias ne pter eosdem Tor
Canthrus ÷ tfouea
Salua res est saltante sene:-
Vir ÷ cū q° duo tenebris miles.
Pares cū paribus facile cōgregantur.
Adriano est q̄ nocuit:-
Lupus est in fabula.
Canis ad vomitū.
Omnes sibi malunt malis cē q̄ alteri
plurimum Qualescūq; sint principes tales r̄ligq; plebs
est omnis.
Multū interest Ther os, an ostium.
Malum cōsilium cōsultori pessimū.

Romanus sedendo vincit:
homo, bulla est:
Mendacem memorem ēe oportet
quidā. q°. Mendacis faciē ut nor uera dicentibus credamus.
Scopas dissolutis:) hēs ℔ ℔° x̄ xbum apud cūm
Georgium
Beatū / bis xbis. Hō cupon sum ī xpo bio est
& similiter dicē ē tm similis est. sō possunt
vīr gen in nostrum ēssolue:-
Lupum auribus tenco Tor.
Tute lepus es? pulpamē queris:-
Ad lyram asinus:-
homo ppauorū hominū.-
℔ flamma cibū petit.-
Nodum in scirpo queris:-
Laterem lauas:-
Cum insano insanis:-
Aquile senescit:-
Suspensa ī volumabro lutū:-
Ouem lupo commisisti:-

Indoctos a musis atq; graecis abest. Quintilianus. p°.

Iniquum petendum ut æquum feras: Quin. li. p°.

Recte n. Græci pap[illegible]. Hōtentota quo effici nō possint. Quin. li° p.

[illegible] farinis q lachryma accepit. fl. vi.

Clitellæ bovi impositæ sunt. Ammianus Marcellinus

Musica i luctu i pdima nãzatio.

Mar. Sac. 112

Descriptio faciei quo q Cãnabaos Acad. Diogenes Stoicus et Crinolaus Epicurius fuerat Græci i p° Varronis de satirulibus. i (o 111 80.)

Quattuor sunt Græ dicendi Copiosum ig Cæ dominatur. Breve ig Sallustius vtgnat. Sermoquod fortem assimilatur. floridū vt pingue, ig plinius stas quodam, & nūc nullo utrorū modo nostræ gentes luxuriatur. Sg ap Varronē hor quattuor Græ reppertus ig

Stili dicendi duo. Vnus ÷ austerus & Gracilis qualis Crasso assignatur Alter ardor acerbus ÷ ipsius gli ÷ usus Antonius. Vtrūq; Græ ap Varronē

Oratio pathetica aut ad indignationē aut misericordiā dirigitur. Priore
οἰκτρὸς πολίτευσις. Posteriū ἀσπαστικός. Alterū viri. principū abruptū habet. indignatio
οὐδ' ὁτιοῦν (si hoc pt) pathetica & brevibus sūt. nonnisi figuris mutuatis debet valere
τὸ πρέπον in medio sluctuant. Movetur aut multis modis ac potissimū
a similitudine tristitiæ. Exemplū parabolæ in malis. Cicer. ὁμοιοπάθειαν vocat quotiēs similitudine passionis pathos movetur ut fratris &
tibicinis Antiphatis Gorgiæ. λύπη bolæ ἐστὶ. i. remissus. ὀκνηρότης. i. dissolutio
frenat pathos. λύπη τὸ οἰκτρὸν lenis absq; πάθει parabolæ ἐστὶ. Sūt.

Incipiunt pagine de libro geometrie Boecij. 13.2.

Hesych.

Ὀζὸς· ῥιζόκομος λόφος.

Μαρσύης ὑπερηφάνου γαμετὴ ἢ μητέρα. Αἰγύπτιοι σοφοὶ περὶ θεῶν ἐπιστήμονες ἀποφαίνονται πολυσήμαντον ἄγαλμα τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς ἐκτεθῆναι ἐποίησαν. ὅτι ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐστιν. ὅτι Χρυσιππος τρόπους διαφόρους. προσθήκης χάριν· ἀναθήκης πολλῶν· ἀφετηρίας ἕνεκεν· πλείονα ἀστέρων· Ἕλληνες, ὅτι λίθους, πολλοὺς θεοὺς λέγουσι·

Sanctus

Reg. sancti Pyrhonay.

C. 123 con esatta numerazione, più sei non num. in principio, di cui la prima è scritta.
Sono bianche le cc. 17-23; 25-30; 32; 34; 36; 43-45; 48-49; 51; 55-57; 62-63; 69; 77-78; 82-83; 86-88; 92-99; 102-103; 116; 118-123.

Giugno 1916

ἀνδρο παγδδή σλευρά λημνί βοοδ. τοῦ Ζοδν ζυάν λυποω ἡ βλαστόν. ομβαυ: λυπω
ἀπόν θιος τυπτίξ. ἐστι τῶν ἀφώνων τῆ ἀμούσων.
ἀπαφοσύλλον ἀρίππον. τριηχ. ἀπὸ λιμνος ολυστὸν νοσε ἄπρισσον.
ἀπαφοσύλλον ἀδώνιδος πίπον. ἐστὶ Ζοδν μυσὸν γενναῖ τοῦ δὸν ἀμ.
ἄπαρος εὔνοια, χθὸν ἐλθεῖν διαφερό. hor ἀφεγγ. πυρίνδιν hyppolyt. ἐστιν
ἀπεσιαὶ ἰασατ. ἐστὶ τῶν ἐστὶ Ζοδν ὕδω ἰωμ. ἐσὶ νεοδ, ὁ ἀπεσ τὸν ὁ
ἀπέφθογον πῶδον ἐστὶ Ζοδν ἀντεῖν λγοι:
ἀπηλοῖ ον σπλδνο γὰρ οὖν. ἐστὶ Ζοδν βδελυπλοκῆ βδλω μεν. ἐρεω δὲ
ἐφιεμ. ἰδωὶ τὰ γὰρ ὑγρὰ οὖν ὄφη τδὸ σπλδνο παρούλα
δδανότι ὧ σπλδα. ὁ δὲ, ἐπνοᾶξατο μεν, ν̄ τερον δὲ, ἐσονεῖ
ἀπύπλα πῦ ἐστὶ Ζοδν παδὺ τερβολήν, ὀλιγ ἀπὸ δὲ, μπ δὲ βαμουν πῦ ἡ Ζαφουν
ἀπόλωλα τῆ ἀ ὀπνω βδοπ. πρεσβυτ ὁ ἡγὸν ἐρεσμῆ βδάδαι τοῦ
βλοίκαμ:
ἀπόγνη στιξίν. ἐστὶ Ζοδν ζυφῶ μεν βδεμῆ, μπδὲ ὁ δὲ τ σωμ
σπ δδὸν:
ἡ πολιδης ἡμῖν σοφιστ. diabo. ζ
νικήπαο. ὁ πεπαβαρμεν ἀπόπαο ἀμφοδύια, δυτμαι πολοῶ
ἐφορμοῖζ. πρωμ τοῦ Ζοδν ματαν ποπιῶν:
ἄμβων λαβὸ τῆ μυδὸν ἐ ξῆο. ἐστὶ Ζοδν δυοφρᾶσιν τῆ ανονοντ.
ἀμα δάλλαχοῦ παγὶ. ζανατιν ζυμμιδης πῆ ναυῖ νορτην:
ἀμάϊδεσιν τῆ ἐπάτκρεαν ὄβοὶ ζοὶ τῶν πρέλπδα τιμαῖ
πρόσουσι ναῦζον πολμάπιο ἡμοῦμῆ ἀπῶρεαν βαμβ
ἡ πλοσορμεδαι δο ἡντοῖσο βάλδυσιν:

ἀμαοποδαῖ. ἀρτοννῖ πρόσμαιδο ἀντὶ τ̄ οὐτὶ φλ ἐσποδ ἄλεν.
ὑδὸ ἐσυτὶ λίθω σπορεῖσό εὐδὲ φυλάσσο.
ἄμαο ἄμων παθεινόδο. νῆμ ἐπηγὸ γριπλοδοντῖ ἡ ῥαιονευδ).
ἐμπόρ ζαζῖνον, τὴν ἀντλιαν ὄπανα βῆτ ἡ ἐπιπῆξεω τ̄
ἄμαο νῆχθῦτ. ἀμῶν δὲ φόρβον ὄθεν ἡλθεν
ἀνθ ἔβη.
ἄμαση ϟ ὕδα. ἐστὶ τῆο ἀμαο ἐνδυμῆ.
ἀμενζυόνου μὸφασιὸ ποιλιαν ζῆν. ζαμὸν δὲ ναυδβλο τ̄ ἀμυρίον.
ἀμέϊδον χθόρον ζοδδιω.
ἀμενᾶτὸ μίζονος ἀνδδοῖ.
ἐμηθέσαμαι Ζοῦ ἐστὶ σαμλα. πρβλημία ἐστὶ Ζοδν ἀμηθελνμεν. οὐτοι
στενομῆν δὲ. σαμλα δὲ φρόσον τῶν λοιπιδον. μεμφη) πῶ δδυμ
ἐναντιθεμάνη. λοιπὸν δὲ φοῖ τ̄ βλιδε φυρὶς ἐυλιμεν ἐ ζον
τῶν τ̄ πλησιόχωρον ηδο Ζοδνια, αὐτῶν συμμαχίαν ζουὸ λα-
κεδαιμονί. Ζοδν δὲ. σεσοῖ μεν δηεῖδε φησὶν, δεδοκα δ̄ δ̄
Ζουὸ διόσκουρ, τοὺς δηφοὺς οἰωνιζομῆ ἡ κδρεσπεῖν, τὸν
γαῦ ἀπόστεῖαν ἡ δοῦναι Ζοῦν διόσκουρ ζῶμεν ἐλθ αὐτῶ. νικη-
σαντ δὲ αὐτοῦ αὐθημερόν, ἡ τῶν φίλων διαπεμπόντων ἐσ
αὐτὸν, φεύ σῶσον ἀπόλλυμαι. ἐπ δὲ εὑρὼν ἀμβᾶ, λαβὼν
Ζεὺ ἀμβεσάλου μεῖ ζαπεκρίνου δὲ. ἀμβᾶσερα σῶ Ζοῦ ἐστὶ
σαμλα. ἐστὶ Ζοῦ ἐπῖλα ἀμβάνου. λᾳ πῖ περὶ τῶ νίκην φίλων
αὐθημερόν ἀπὸ ἰταμῖ ἐλθ ζαπ αὐτῶν. ὁ δὲν ἡ ζοπαφεμὶ
ὁ ξένεζ Ζοῦ ἡγὸν, ἐστὶ Ζοῦ ἀμβᾶναι σῶσαι: